Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata !

Scînteia pionierului

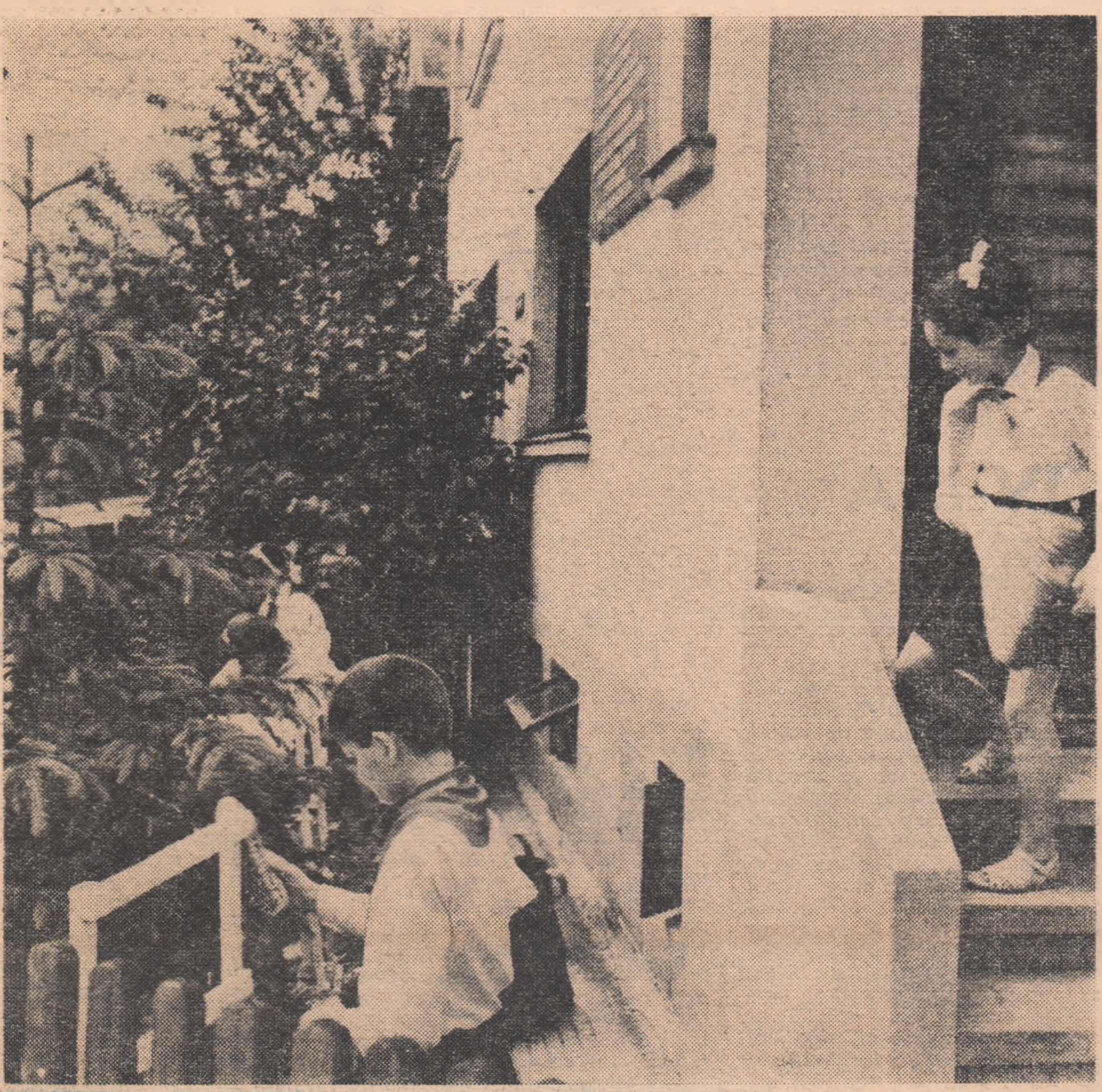
SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 23 (1015) * miercuri 9 iunie 1965 * 8 pagini 30 bani

Casa de pe STR. SIGHIȘOARA 29

Grădinița de flori de lîngă casa cu nr. 29 trebuie să fie cea mai frumoasă de pe toată strada.

...O casă micuță, cu un etaj. O grădiniță cu flori multe și cîțiva trandafiri roșii care s-au urcat pe scărițele lor să privească peste gard, în stradă, la chipurile îmbujorate ale copiilor. Casa-i pe colț și copiii, în așteptare, s-au înșiruit zgomotoși de-a lungul gardului. Ei cunosc casa aceasta. O știu de mult. De cîte ori n-au vizitat-o! Mai ales în preajma zilei de 23 August. Cu grupa sau cu detașamentul ei au poposit adesea în fața casei de pe str. Sighișoara 29 și s-au oprit îndelung să citească cele cîteva cuvinte săpate în marmura unei plăci comemorative: **„În această casă s-au ținut ședințele conspirative ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român în vederea pregătirii insurecției armate. Tot aici au fost ținute sub pază de către formațiunile de luptă patriotice căpeteniile dictaturii militare fasciste arestate la 23 August 1944".**

Și de cîte ori vin aici, parcă trăiesc și ei, aevea, clipele de atunci, din acel furtunos august 1944...

Dar iată că portița s-a deschis și pionierii, unul cîte unul, pășesc în grădiniță. Bologa Vladimir e cel mai mic dintre pionierii sosiți azi să îngrijească florile, să le plivească de buruieni, să sape puțin la rădăcina brădutului de lîngă poartă. Abia a terminat clasa a II-a. Înarmat cu o stropitoare liliputană, pe măsura sa, Vladimir udă cu migală și dragoste florile. Iar în preajma sa, mînuiesc săpăligile colegii săi mai mari: Dumitrescu Lorin, Stanciu Rădița — pe care mulți copii din București o văd adesea pe scena Palatului pionierilor prezentînd programele, — Marinescu Mirela, Teodorescu Dan și mulți alți pionieri de la Școala de 8 ani nr. 49. Alături de buchetul de note bune și foarte bune cu care au încheiat anul școlar, ei vor să întîmpine Congresul al IV-lea al partidului și prin acțiunea aceasta de îngrijire a Casei comemorative din cartierul Vatra Luminoasă.

I-am lăsat lucrînd mai departe în grădiniță. La plecare au ținut să-mi spună că, în zilele vacanței, nu numai că vor veni în continuare să aibă grijă de flori, dar vor ajuta pe turiștii și vizitatorii care vor trece pe aci, să afle cît mai detaliat povestea acestor locuri, legată strîns de evenimentele istorice de la 23 August 1944.

Sînt sigur, copii, că pe întreg cuprinsul patriei, în aceste zile, voi, cei care cu drag și atenție îngrijiți monumentele istorice, grădinițele caselor comemorative, veți continua mai departe acțiunile acestea, intrate în tradiția pionierească.

Emil EMANOIL

ULTIMELE ZILE DE ȘCOALĂ

TEZĂ LA MATEMATICĂ

— Bravo, Rodica !
— Ura !
— A fost la înălțime !
— Cît a sărit ?
— Oare a luat-o pe Irina ?

Doi băieți se reped cu ruleta spre dreptunghiul de nisip. Unul dintre ei, cel în trening albastru, strigă :

— Doi și zece !

Alți doi băieți se grăbesc să niveleze nisipul. Profesoara de educație fizică notează ceva într-un carnet, apoi face semn cu mîna :

— Următoarea !

De lîngă zidul unei magazii se desprinde o fată în tricou alb. Străbate curtea în fugă, dar cînd ajunge în fața dreptunghiului de nisip, se oprește speriată, de parcă s-ar afla pe marginea unei prăpăstii. Profesoara îi face semn să mai încerce o dată. Mă apropii de cei care stau pe margine, care aplaudă sau comentează zgomotoși. Printre ei o zăresc și pe Rodica, fata care a sărit mai înainte. Întreb :

— Aveți concurs de sărituri ?

Răspunde un băiat scund, oacheș, cu părul zburlit și țepos :

— Nu, n-avem nici un concurs. Sîntem în ora de educație fizică.

Cineva completează :

— E ultima oră de educație fizică din anul acesta.

Încep să vorbească toți. Aflu astfel că azi a fost și ultima lecție la română, ultima la geografie (de-acum înainte vor avea numai ore de recapitulare) și tot azi vor da ultima teză : la matematică.

— Și cum v-ați pregătit pentru teză ?

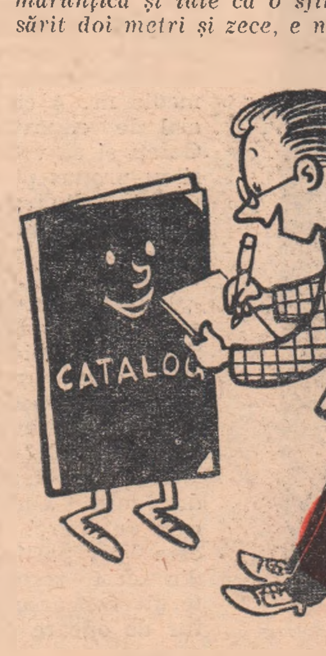
— Destul de bine.

Recreația e scurtă ca orice recreație dinaintea unei teze. Toți, și fetele și băieții, sînt preocupați și zgîrciți la vorbă. În aceste clipe de emoție și încordare singurul dispus să-mi dea mai multă atenție este catalogul. Ne retragem într-un colț și începem să șușotim. De fapt, catalogul șușotește. Eu sînt nevoit să-l ascult și din cînd în cînd să-mi notez cîte ceva. Iată : în clasa a VI-a A de la Școala generală de 8 ani nr. 12 din Iași, sînt trei eleve care învață foarte bine. Badrojan Irina, Economu Liana și Zugravu Aurelia. Pe toate trimestrele, cele trei eleve au obținut numai medii de zece. Și anul trecut, și în urmă cu doi ani, la fel. Și Ciornei Marcel, sau Rucsăndrescu Silviu învață bine. E drept, Silviu mai șchioapătă uneori. La franceză, pe trimestrul I, a obținut abia media cinci. După aceea și-a revenit. Pe trimestrul II s-a ridicat la opt. Ciobanu Rodica, fata aceea mărunțică și iute ca o sfîrlează, care a sărit doi metri și zece, e nouă la noi. A venit în toamnă de la Fălticeni unde învățase foarte bine. Zece pe toată linia. Aici însă, mai ales în primele săptămîni, i-a venit destul de greu. Poate și noii colegi au fost de vină. Rîdeau de ea că vorbește „prea" moldovenește. Rodica se supăra. Întreba aproape plîngînd :

— Dar voi cum vorbiți ?

— Noi vorbim altfel !

Cînd ieșea la lecție se căznea să nu vorbească „prea moldovenește", dar asta o împiedica să dea răspunsuri bune. După ce noii colegi au cunoscut-o mai bine, unii s-au împrietenit cu ea, n-a mai observat nimeni că vorbește altfel. Acum, Rodica încheie trimestrul III numai cu medii de 10.

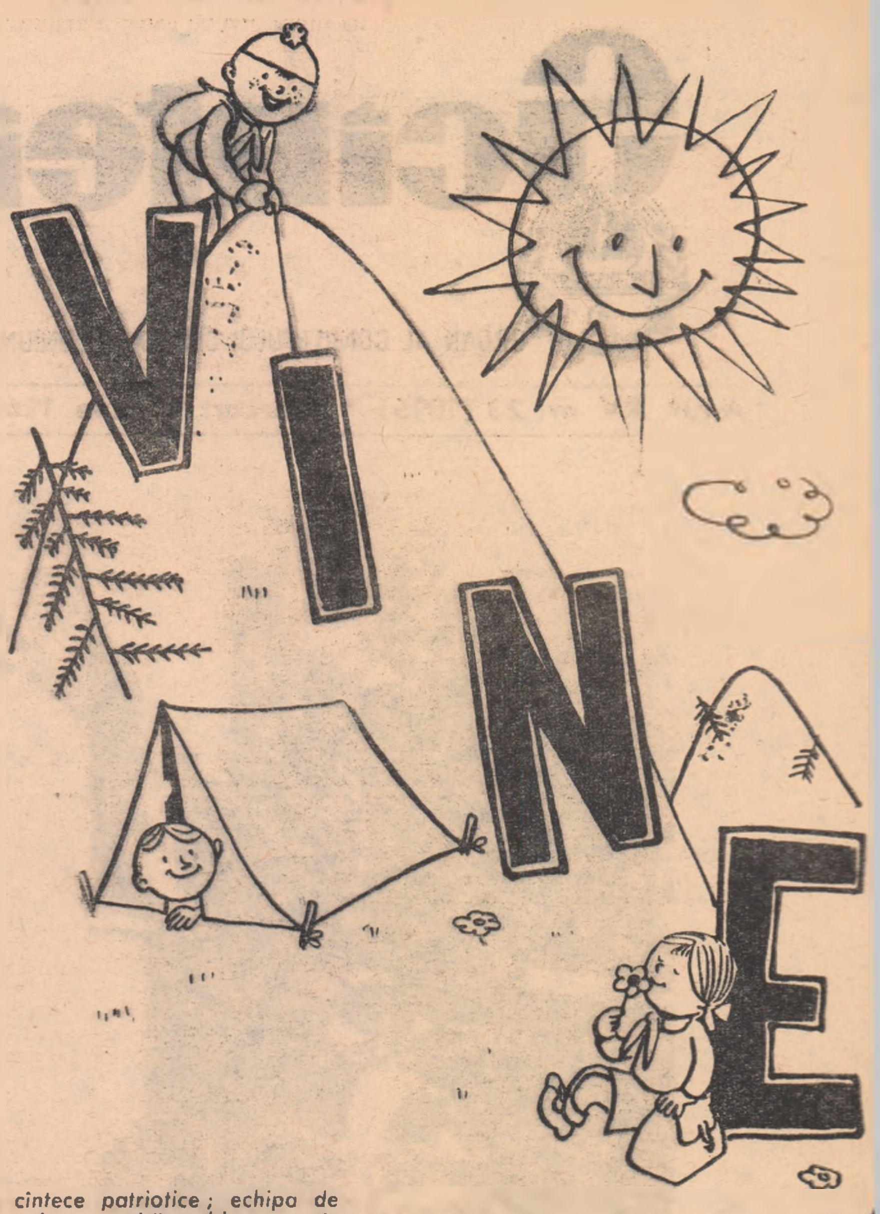

Catalogul are chef de vorbă, dar eu nu-l mai ascult. Îl las și mă strecor afară. Încă n-am văzut nimic din școală. Nici biblioteca, nici laboratorul de fizică și chimie, nici camera pionierilor.

Costache ANTON

CONTINUARE IN PAGINA 6-A

VACANŢA DE VARĂ

Vaporaşul „Vacanţa“, cum se spune într-un cunoscut cîntec pionieresc, porneşte din nou spre larg! De fapt, nu e un vaporaş, ci un transatlantic, ba chiar un supertransatlantic, de vreme ce în el încap milioane de copii! Ca de obicei, activele pioniereşti trebuie să fie la posturile lor, undeva, pe puntea de comandă, stabilind itinerarul pe harta... programelor de activităţi! Astăzi, dragi cititori, vă propunem ca în paginile 2, 3 şi 7 ale numărului de faţă să stăm de vorbă tocmai asupra acestor programe de activităţi. Reporterii noştri au întreprins recent o călătorie prin ţară, prilej cu care am aflat multe iniţiative interesante pe care pionierii le-au luat în vederea vacanţei. Despre astfel de iniţiative am luat cunoştinţă şi din numeroasele scrisori ale cititorilor noştri. **Acţiuni deosebit de frumoase şi-au propus pionierii în cinstea celui de al IV-lea Congres al P.M.R. şi a zilei de 23 August.** E bine ca şi în programele voastre de activităţi astfel de acţiuni — despre unele vom discuta mai pe larg în reportajele şi articolele ce urmează — să stea la loc de cinste. Prin ele, vă veţi exprima dragostea şi recunoştinţa faţă de Partidul Muncitoresc Român, conducător înţelept al poporului nostru pe drumul desăvîrşirii construcţiei socialismului. De asemenea, tradiţionalele excursii şi drumeţii trebuie să aibă trasee variate, care să vă dea posibilitatea să cunoaşteţi mai bine realizările regimului nostru, frumuseţile şi bogăţiile patriei socialiste. Vizitînd marile obiective industriale şi diferite unităţi agricole socialiste, colindînd dintr-o parte în alta a ţării, veţi putea cunoaşte nu numai grandioasele realizări din ultimii ani, ci şi mugurii înfăptuirilor viitoare. Mai jos vom discuta şi despre aceste acţiuni. Stînd de vorbă cu membrii activelor pioniereşti, am aflat că, în vacanţă, se vor organiza şi numeroase activităţi cultural-artistice şi sportive. La bordul navei „Vacanţa“ veselia va fi... şef de echipaj.

Dragi prieteni, citiţi şi discutaţi în grupele şi detaşamentele voastre recomandările pe care vi le facem mai jos în vederea vacanţei. Ca de obicei vă rugăm să ne scrieţi ce vi s-a părut mai interesant şi, în primul rînd, la ce acţiuni v-aţi gîndit voi înşivă. Pe plic — scrieţi: **„Pentru rubrica POŞTA VACANŢEI“.**

IN CINSTEA CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL P. M. R.

Programul de activităţi pentru vacanţă e gata. În întocmirea lui pionierii de la Şcoala generală de 8 ani nr. 3 din Bacău au ţinut seamă de evenimentul de importanţă istorică ce va avea loc în curînd în viaţa poporului şi a patriei noastre: cel de al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Chiar din primele zile de vacanţă, numeroşi pionieri şi elevi vor pleca în excursie cu autocarele O.N.T.-ului. Cei din clasele I—IV vor călători prin regiune — pe valea Siretului şi pe cea a Bistriţei, iar cei din clasele V—VIII prin toată partea de sus a Moldovei, zăbovind mai mult în Iaşi, apoi vor trece munţii şi vor vedea, pe rînd, Clujul, Braşovul, Bucureştiul. Întorşi în oraşul natal, avînd proaspătă în memorie imaginea plaiurilor patriei înnoite şi îmbogăţite prin munca avîntată a întregului popor condus cu înţelepciune de partid, se vor grăbi spre şcoală, unde-i aşteaptă tabăra locală organizată aici. Acţiunea imediat următoare va fi o întîlnire la care vor veni, ca invitaţi ai copiilor, un ceferist, vechi membru de partid, un muncitor fruntaş de la Fabrica de hîrtie „Steaua roşie“ şi un tovarăş de la Uzina metalurgică. Invitaţii le vor vorbi despre lupta dusă de comunişti în anii grei ai ilegalităţii, despre jertfele pe care le-a dat clasa muncitoare pentru viaţa liberă, mereu mai îmbelşugată şi mai frumoasă, pe care o trăim azi cu toţii. Şi le vor mai vorbi invitaţii şi despre succesele obţinute pînă în prezent de oamenii muncii în construirea şi desăvîrşirea construcţiei socialismului, despre viitorul luminos care se deschide în faţa lor — elevii de azi, constructori de mîine ai comunismului.

Pentru ca excursiile şi întîlnirile acestea să fie cît mai instructive, pionierii din clasa a IV-a A au propus să întocmească albume cu fotografii, care să prezinte cele mai importante obiective industriale şi social-culturale înălţate în anii socialismului, aspecte din viaţa oamenilor muncii, monumente istorice şi arhitectonice, frumuseţi ale patriei. Deşi vacanţa încă n-a venit, propunerea aceasta a fost realizată de acum în mare măsură: fiecare detaşament a adunat numeroase asemenea fotografii.

Recunoştinţei lor faţă de partid, dragostei faţă de patria socialistă, pionierii şi elevii de la această şcoală le vor da glas şi prin numeroase manifestări cultural-sportive. În cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului se vor organiza două şezători în care copiii vor povesti ce au văzut şi ce le-a plăcut mai mult în drumeţii, vor interpreta cîntece şi poezii închinate partidului, patriei socialiste. La Teatrul de stat din oraş, formaţiile artistice din şcoală vor prezenta un spectacol închinat partidului şi patriei, iar în seara zilei de 19 iulie, pe stadionul din oraş, unde va avea loc un mare spectacol artistic şi sportiv, peste 200 de pionieri şi elevi din această şcoală vor face parte din formaţii. Pentru realizarea acestor activităţi incluse în programul de activităţi, toate formaţiile artistice şi echipele sportive se vor pregăti intens: corul de 150 de elevi (clasat pe locul I la recentul concurs cultural-artistic al pionierilor, faza pe oraş) va mai pregăti încă patru cîntece patriotice; echipa de dansuri — o suită moldovenească, în care va reda, artistic, viaţa nouă de pe plaiurile Moldovei de azi; pionieri ca Manta Viorica, Curelaşu Adriana, Macovei Lucia şi alţii, solişti şi recitatori cu prestigiu nu numai în şcoală, ci şi în oraş, vor învăţa noi cîntece, noi poezii patriotice.

E o plăcere pentru vizitatori să privească şi să cunoască Şcoala generală de 8 ani nr. 3 din Bacău: clădire nouă, clase mari, luminoase, întreţinute într-o perfectă curăţenie, la ferestre cu perdeluţe albe şi ghivece cu flori, plante decorative pe coridoare; în curtea mare, aşternută cu pietriş, îşi răsfaţă coroanele tinere peste 100 de pomi, sădiţi la începutul primăverii de către elevi; pe ronduri — flori şi tufe de trandafiri. Acţiunile de întreţinere şi înfrumuseţare a şcolii au de-acum, aici, o tradiţie. În vacanţă, ele vor continua. Şi nu numai atît. În dorinţa lor de-a întîmpina cel de al IV-lea Congres cu realizări cît mai frumoase, pionierii şi elevii şi-au propus să sădească flori de sezon şi pe peluzele străzii pe care se află şcoala lor şi să participe în număr cît mai mare la lucrările de amenajare a parcului pentru copii de pe şantierul hidrocentralei Bacău 2, care se construieşte în apropiere, pe apa Bistriţei.

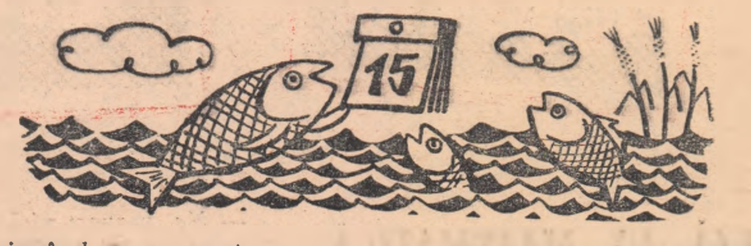
Iată numai cîteva dintre activităţile mai importante pe care pionierii şi elevii de la Şcoala generală de 8 ani nr. 3 din Bacău, şi-au propus să le desfăşoare în timpul vacanţei, în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al partidului. Ele sînt menite să exprime dragostea şi recunoştinţa lor faţă de partid, conducătorul înţelept şi iubit al poporului, cel care le-a creat minunate condiţii de viaţă şi învăţătură.

C. DRAGOMIR

— Am verificat toate coordonatele, putem porni în excursie!

Calendarul verii

Din scrisorile ce ne sosesc la redacţie, din comunicările corespondenţilor noştri reies multiplele acţiuni pe care copiii le vor organiza în vacanţă: concursuri sportive, campionate de fotbal pe cartiere şi pe tabere, drumeţii, excursii, serbări în faţa ţăranilor cooperatori, cercuri de învăţare a înotului, concursuri „Cine-i mai harnic?“, jocuri de orientare în pădure etc. etc. Şi spre exemplificare, să vedem împreună programul de activităţi al unităţii de pionieri de la Şcoala medie nr. 4 cu program special de educaţie fizică din Galaţi şi să vedem ce acţiuni şi-au propus pionierii de aici.

Mai întîi, trebuie să evidenţiem cadrul pitoresc în care ei îşi vor petrece vacanţa...

Între 22 iunie şi 28 august se va organiza, în Balta Brăilei, o tabără turistică, cu serii care vor dura 12—15 zile. Dar ce acţiuni mai interesante vor avea loc în această tabără?

Timp de două zile se va desfăşura tradiţionalul concurs de bărci pescăreşti, la care vor participa toţi copiii din seria respectivă. Cîştigătorul concursului va face un tur de onoare prin faţa taberei... în barca cu motor a şcolii, însoţit — în stînga şi în dreapta — de ceilalţi doi concurenţi clasaţi pe locurile II şi III, ţinînd fiecare în mîini cele două vîsle cu care au participat la concurs.

În altă zi vor porni spre baltă cu cele 15 saltele pneumatice însoţiţi de cîteva bărci şi de barca cu motor, spre a participa la un concurs... de pescuit. Cel care va prinde mai mult peşte, va cuceri titlul de „cel mai bun pescar amator“. Seara, în jurul focului de tabără, vor cînta cîntece pioniereşti, vor recita poezii, vor învăţa jocuri noi, iar directorul şcolii va înmîna „celui mai bun pescar amator“ un permis de... pescuit.

Dar să ne deplasăm mai către munte şi să poposim la Buzău, iar aci, să aruncăm o privire şi în programul de activităţi al pionierilor de la Şcoala medie nr. 1. Iată cîteva din acţiunile ce şi le propun ei:

— „Vom vizita Rafinăria de la Brazi, Fabrica de mase plastice din Buzău, Uzinele „1 Mai“ — Ploieşti şi blocurile noi din cartierul Obor din Buzău“.

(Pictorii amatori din şcoală vor desena aceste obiective. Cu cele mai reuşite lucrări va fi alcătuită, într-una din clasele şcolii, o expoziţie în cinstea celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român).

— „Vom străbate, cu harta şi cu busola, Pădurea Frasinului. Vom învăţa, cu acest prilej, să ne orientăm, să ştim unde se află nordul, sudul, sau alt punct cardinal, vom cunoaşte flora şi fauna din această pădure“.

Şi o acţiune mai... elastică:

— „Clasele a II-a şi a III-a vor învăţa elemente de gimnastică acrobatică (rostogoliri şi răsturnări), de gimnastică şi de gimnastică la aparate“.

N. DUNAREANU

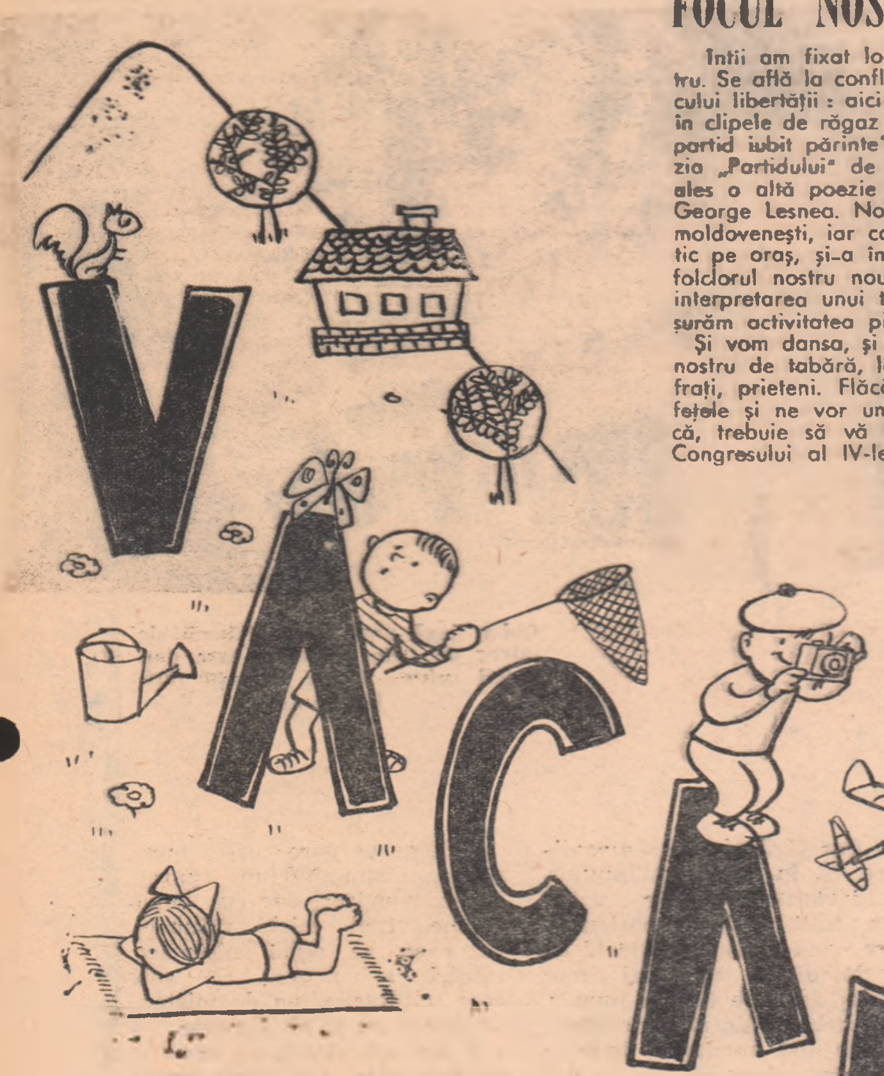
LA TELEFON, IAȘUL

— Alo, Casa pionierilor ?
— Da.
— Vă rog, cu tovarăşa directoare Iulia Luca.
— Da, la telefon...
— Aici redacția „Scînteia pionierului".
— Cu ce vă pot fi de folos ?
—Vă rugăm să ne vorbiți despre cîteva acțiuni ce vor fi organizate de Casa pionierilor, în vacanța de vară.
— O clipă.
—Aştept...
— Curînd — a continuat tovarăşa Iulia Luca — vom vizita teiul lui Eminescu, din grădina Copou. Sub ramurile lui încă tinere, înmiresmate, unde Eminescu a poposit adesea, copiii vor recita din poeziile marelui nostru poet. La toate acestea, îl vom avea ca oaspete și pe tovarășul George Lesnea, poet ieșean.
— Mai departe ?
— Vom organiza o vizită la Fabrica de confecții din Iași, unde vom întîlni „mîinile harnice la lucru". Aici, printre fruntașii în producție, vom face cunoștință și cu unii adolescenți care s-au despărțit de curînd de cravata roșie.
— Altă acțiune ?
— O discuție cu... aripi ! Întîlnirea va avea loc chiar pe aeroportul din Iași, sub aripile avioanelor, unde cei mai vestiți piloți ieșeni, (cei care au străbătut mii și mii de kilometri pe vreme frumoasă sau pe furtună), vor destăinui micilor oaspeți unele din secretele acestei profesiuni a curajului, îi vor sfătui pe copii să depună și mai multă străduință la învățătură, să stăpînească foarte bine matematica, fizica, chimia și geografia, apoi, mai tîrziu, astronomia, electronica și mecanica.
— Altceva v-ați mai propus să vizitați ?
— Da. Vom vizita Casa memorială „Ilie Pintilie" din oraș. Cu acest prilej, tovarășul Ion Niculi, vechi militant al clasei muncitoare, le va vorbi copiilor despre viața lui Ilie Pintilie, despre lupta înflăcărată pe care a dus-o în anii grei de ilegalitate pentru fericirea copiilor, pentru viitor.
— V-ați propus cumva să ajungeți și prin regiunile... alpine ?
— Desigur... Vom cerceta Ceahlăul, Suhardul... localitatea Lacul Roșu. Vom avea astfel posibilitatea să îmbogățim colecțiile strînse în timpul drumețiilor, excursiilor și expedițiilor pionierești.
— Ce veți organiza pentru a da posibilitate copiilor să cunoască unele din obiectivele înălțate de părinții lor, de oamenii muncii ?
— În cinstea celui de al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, ne-am propus să facem turul Republicii Populare Romîne. Vom avea posibilitatea să străbatem orașele Suceava, Tg. Mureș, Cluj, Oradea, Craiova, Hunedoara, Brașov, Ploiești, București, Brăila, Galați, apoi ne vom întoarce acasă, la Iași. Ne-am ales acest itinerar spre a cunoaște mai bine obiectivele industriale ridicate în anii noștri luminoși, unități agricole socialiste, casele de pionieri întîlnite pe traseu și, bineînțeles, Palatul pionierilor din Capitală.
— Desigur, aveți și alte acțiuni interesante, frumoase, dar ce veți organiza o dată cu sfîrșitul vacanței de vară ?
— Lîngă cariera de piatră de pe dealul Repedea se va organiza focul de tabără. În jurul flăcărilor, după atîtea zile petrecute pe litoral, la munte, ori pe malurile apelor, copiii își vor depăna amintirile proaspete, deosebit de frumoase, gravate în mintea lor pentru totdeauna.
— Vă mulțumim.
— Cu plăcere... Aș dori să mai adaug că programul activităților ce se vor organiza la casa pionierilor este cu mult mai bogat. Programul este deja cunoscut de pionieri. Noi l-am popularizat în școli, în cercurile noastre de la Casa pionierilor... Iar ei, pionierii, au făcut îndeajunse propuneri care au făcut programul nostru de vacanță mai interesant și mai bogat...

Nicolae BULGARU

— Ia priviți-l! Este cel mai inalt bloc din oraș!

FOCUL NOSTRU DE TABĂRĂ

Întîi am fixat locul — cel mai pitoresc colț al orașului nostru. Se află la confluența Frasinului cu Trotușul, la marginea Parcului libertății : aici vom face focul de tabără. Apoi, am început în clipele de răgaz să pregătim programul artistic „Îți mulțumim, partid iubit părinte". Popescu Ion dintr-a IV-a a și învățat poezia „Partidului" de Dan Deșliu. Antohi Ion, dintr-a a VII-a, și-a ales o altă poezie — închinată părintelui nostru drag — de George Lesnea. Noi, cei mici, repetăm de zor cîteva dansuri moldovenești, iar corul școlii, premiat la concursul cultural-artistic pe oraș, și-a îmbogățit repertoriul cu cîntece patriotice din folclorul nostru nou. Brigada artistică va fi și ea prezentă cu interpretarea unui text, care înfățișează felul în care ne desfășurăm activitatea pionierească.

Și vom dansa, și vom cînta pînă seara, tîrziu, în jurul focului nostru de tabără, la care ,alături de noi, vor veni și părinți și frați, prieteni. Flăcările veselului foc pionieresc ne vor lumina fețele și ne vor umple inimile de bucuria recunoștinței. Pentru că, trebuie să vă spun, focul nostru de tabără va fi închinat Congresului al IV-lea al partidului nostru drag.

ROCA DOINA
cl. a IV-a
Școala generală de 8 ani nr. 1
orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej

POATE CĂ VOR STRIGA ȘI „BIS"

Abia aștept vacanța. Sinceră să fiu, sînt grăbită să vină pentru că și eu și colegii mei avem cu ce s-o întîmpinăm : cu note bune și cu multe cîntece și dansuri învățate la Casa pionierilor.

Pentru primele zile de vacanță, am și pregătit o suită de dansuri maramureșene, o piesă de teatru jucată de noi, cei mici („Fata babei și fata moșneagului") și vesele cîntece pionierești. Asa că, după programul artistic pe care-l vom da la Casa pionierilor din oraș, peste 120 copii dintre noi vom merge pentru o zi în Baia Sprie și în comuna Tăuți. Îmi și închipui de pe acum cum va fi ziua de tabără. Noi, costumați frumos, ca pe-aci, jucînd de mama focului sau cîntînd frumos în fața sutelor de spectatori, iar spectatorii, printre care foarte mulți, desigur, de vîrsta noastră, pionieri din Tăuți și Baia Sprie, aplaudîndu-ne cu toată forța palmelor lor. Poate că vor striga și „bis" la cîteva numere din program și poate ne vor da și flori. Dar despre aceasta vă voi scrie atunci.

COSMA NATALIA
cl. a IV-a
Școala generală de 8 ani nr. 4,
Baia Mare

ÎN EXPEDIȚII

Da, da, o adevărată expediție. Abia așteptăm luna iulie. Pregătirile le-am început de pe acum. Cîțiva pionieri de la Cercul de arte plastice, sub îndrumarea tovarășului profesor Constantin. Ciubotaru, au lucrat o hartă mare a expediției. Ți-e mai mare dragul s-o privești, să închizi apoi ochii și să-ți închipui că ești acolo, sus, în Carpații Răsăriteni...

Mi-am adus și eu contribuția : am făcut harta patriei, iar colegii mei, printre care Manolache Dan, Cuciureanu Georgeta, frații Ivan (Cristian și Alexandru) au marcat traseul cu linii și săgeți roșii, au colorat harta în nuanțele peisajului de munte.

Ne rămîne ca în ziua stabilită, înarmați cu rucsacuri, cu cele trebuincioase călătoriei, să ne întîlnim la Ceahlău și de-acolo — spre Lacul Roșu, Bicaz, cabana Dochia.

MIRONESCU RADU
Cercul de Arte plastice
Casa pionierilor, Iași

LA BIBLIOTECĂ

În clipele libere adesea mă retrag în liniștea unei săli vaste de bibliotecă. Mă așez la masă și aștept cu nerăbdare cartea cerută tovarășei bibliotecare. Apoi, mă afund în filele răsfoite de-atîția și atîția copii înaintea mea. Aci, am făcut cunoștință cu Mitrea Cocor, cu frații Jderi, cu noile ediții de poezii din Eminescu. Aici mă întîlnesc cu mulți copii de vîrsta mea de la alte școli din Capitală. Aici i-am cunoscut pe pionierii Dumitrescu Roman și Bordei Dumitru de la Școala generală de 8 ani nr. 31, citind ca și mine, cu sete, rînduri de frumusețe și înțelepciune.

Mă bucur ori de cîte ori vin aci și mă gîndesc că biblioteca pentru copii e încă unul din mijloacele plăcute, instructive, de a ne petrece timpul în vacanță.

LAZĂR DOINA
cl. a VII-a C
Școala generală de 8 ani
nr. 30, București

„EXAMEN"... LA VACANȚA!

Candidații : Elevii Școlii generale de 8 ani din Vărăști, raionul Oltenița.

Întrebare : Ce proiecte aveți pentru vacanța mare ? (Din noianul de răspunsuri, cu care am putea umple cel puțin două pagini ale gazetei noastre, am reținut pe cele care au avut ca factor comun cuvintele EXCURSIE, DRUMEȚIE).

Dincă Cristina, clasa a V-a : „Abia aștept vacanța pentru realizarea a două vechi visuri ale mele. Vom pleca într-o excursie pe Dunăre și vom vizita atrăgătoarea Deltă".

Marin Ioana, clasa a VII-a : „Împreună cu mulți colegi de-ai mei, ne-am propus pentru această vacanță, vizitarea minunatei noastre Capitale, fixîndu-ne, pentru început, următoarele „stații-reper" : Muzeul de istorie a partidului, Muzeul de artă al R.P.R., noile cartiere Balta Albă, Drumul Taberei, apoi Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", „Parcul Herăstrău..."

Pantelimon Ștefan, clasa a VI-a : „Pe mine mă atrag vizitele ce le vom face la importante unități industriale din regiunea București : Șantierele Navale Oltenița, Fabrica de conserve de la Valea Roșie, Combinatul de Celuloză de la Călărași".

Dincă Cornel, clasa a VII-a (pasionat istoriograf) : „Împreună cu cîțiva prieteni vreau să merg pe urmele lui... Sinan Pașa, la Călugăreni, fără să-i urmez, bineînțeles, drumul și în mlaștină... Știți, destul de aproape de comuna noastră, se află locul vestitei bătălii, iar noi am vrea să reconstituim desfășurarea luptei".

...Drum bun, copii !

DRAGI COPII,

întoarceți paginile și la pagina a 7-a veți găsi articolele : „Ceremonialul pionieresc în tabără" și „Jurnalul de tabără", care împreună cu cele dn paginile de față, o să vă ajute la buna organizare a activității pionierești în tabere.

POPAS ÎNTR-UN SAT DE PE DUNĂRE

Pe Irimia Nastase, președintele cooperativei agricole de producție din Tichilești, e tare greu să-l găsești. De dimineață pînă seara colindă prin toate sectoarele. Stă de vorbă cu oamenii, urmărește mersul lucrului și-și notează totul într-un carnețel cu coperți albastre.

L-am căutat într-una din zile la sediul cooperativei.

— E la sectorul zootehnic, mi s-a răspuns. Acum a plecat.

Acolo, același răspuns :

— Adineauri a plecat, mă lămuri crescătorul de animale Oprea Stanciu. A fost să se intereseze cum stăm cu masa verde pentru vite și dacă pregătim viței pentru tabără. Știți, zilele acestea — că au venit căldurile — trebuie să-i ducem în crîng, la răcoare. Au și iarbă bună acolo !

— Și unde-l pot găsi acum pe tovarășul Irimia ?

— Păi, a spus că se duce la sectorul legumicol.

Am pornit într-acolo.

...Cum ieși din comună, pe partea dreaptă a șoselei ce duce spre Chișcani, se întind cele aproape 80 de hectare plantate cu legume.

Sub un umbrar, un grup de cooperatoare așază în lădițe un morman de ridichi proaspete, roșii ca niște cireșe mari, altoite. Safta Aramă, Maria Irimia și Mița Cerchia dau zor la făcutul legăturilor. Șeful de brigadă, Cristache Cerchia, glumește :

— Dați-i zor, fetelor, că nu plecați pînă nu le văd încărcate în camion.

Fetele rîd. Deși aproape toate lădițele-s pline, răspund tot cu o glumă.

...Pe o suprafață de peste 30 de hectare roșiile au și înflorit.

— Va fi o recoltă frumoasă, spune Angela Badiu.

— Ca și anul trecut, de altfel, completează cineva.

— Numai de pe un singur hectar am strîns atunci aproape 50 de mii kilograme de roșii.

— Acum, vom obține producții și mai mari, la toate legumele, se mîndrește Rada Tatu. Nu vedeți ce frumusețe de grădină avem ?

Într-adevăr, grădina cooperatorilor din Tichilești e foarte frumoasă. Se vede că-i îngrijită de mîini harnice de gospodari. Pe straturi ce se întind pe hectare întregi cresc bine îngrijite ceapa, varza, salata, gogoșarii, ardeii... De pe lotul cu mazăre se va culege în curînd prima recoltă.

Din toate acestea, cooperatorii vor trimite spre piețele regiunii, spre valorificare, zeci și zeci de autocamioane pline cu legume proaspete și bune. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de miniștri cu privire la îmbunătățirea regimului de valorificare a produselor vegetale și animale i-a însuflețit și mai mult. Au hotărît să obțină sporuri de producție la toate sectoarele. Numai așa vor putea valorifica mai mult, în condițiile avantajoase pe care le oferă statul. Așa că și de la Tichilești vor pleca spre valorificare, de acum înainte, pe lîngă mai multe produse vegetale, mai mult lapte și mai multă carne.

...În oricare sector te-ai duce, munca e în toi. Cooperatorii vor să întîmpine marea noastră sărbătoare, Congresul al IV-lea al Partidului, cu rezultate cît mai bune. Brigăzile de cîmp dau zor cu prășitul porumbului și al florii-soarelui. La marginea comunei, într-o livadă de caiși și cireși, împrejmuită cu plasă de sîrmă, se plimbă nestingherite peste 5 500 de găini cu penele albe, albe de tot. Nici aici munca nu încetează de dimineața pînă seara. Maria Horneț și Vasilica Boancă au primit un nou lot de pui.

Numai la căsuța stuparului, dincolo de Dunăre, (pe balta Brăilei), se pare că acum, pe înserat, e liniște. Da, da, așa e. Căci albinele au intrat în stupi și se odihnesc. Se odihnește și stuparul Stan Datcu acum. În zori, va începe și aici o nouă zi de muncă. Nici nu apucă să se zvînte bine roua de pe flori și în această împărăție a apelor și verdeții începe o activitate febrilă însoțită de zumzet. Albinele pornesc din nou la migăloasa lor muncă de culegere a nectarului din florile ce cresc cît vezi cu ochii.

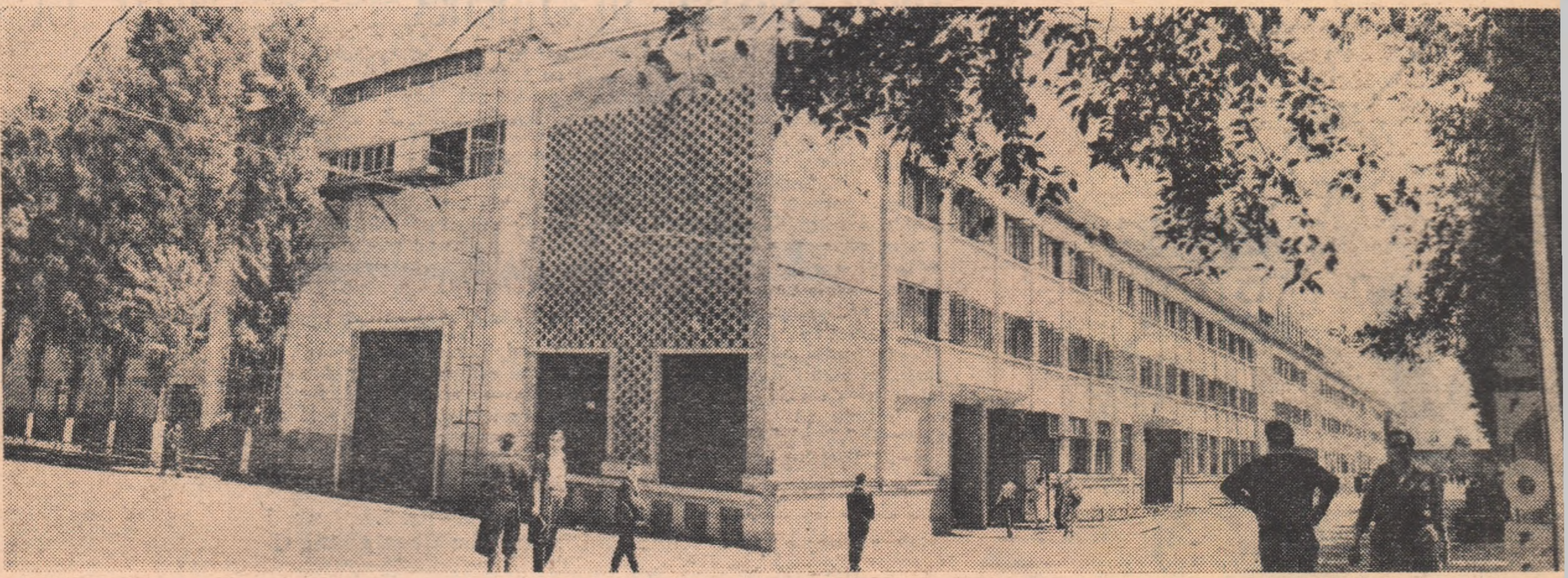
O dată cu ele se trezește și stuparul. Își potrivește pe față masca de sită, își pune halatul imaculat și... pornește la lucru. Munca celor 74 stupi e observată zi de zi. Deci și aici, în prisacă, se muncește de zor. Doar vîntul zburdă nestingherit prin iarbă și flori, aducînd din cînd în cînd, spre căsuța stuparului, cîte un val înmiresmat cu parfum de mentă.

...Dar iată că s-a lăsat de-a binelea și seara.

Unde o fi acum președintele ?

L-am găsit în biroul său, la masa de lucru. Din carnețelul cu coperți albastre scoate atent datele cu care își întocmește, ca de obicei, scurtul bilanț al zilei de lucru care a trecut. Sînt harnici țăranii cooperatori din Tichilești, raionul Brăila...

E. ROȘCA

Chiar lîngă parc, se înalță un șir întreg de hale moderne, care dau vechii uzine... haina tinereții fără bătrînețe.

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE

Cum a ieșit din schimb, s-a spălat zdravăn cu apă rece pe fața țepoasă, cu fire argintii risipite în barbă, și-a șters mîinile și, lăsîndu-și halatul la garderobă, s-a oprit direct în parcul din curtea uzinei, lîngă hala cea mare, ridicată cu cîțiva ani în urmă.

— Ce faci, nea Dobrescu, mai stai la aer ?

— Apoi... stau. Nu vezi ce verdeață ? ! C-a fost bună și ploaia — s-au săltat florile de nu mai ai pe unde pune pasul.

Oamenii trec, îl salută, mai schimbă o vorbă, două și se duce fiecare în treaba lui. Alteori, nu-i lăsa el să plece. Are ce să le spună, stau cîte un ceas la taifas.

S-a așezat pe o bancă mai retrasă, la umbra unui plop. E într-adevăr o plăcere să sorbi aerul plin de prospețime, cu aromă de frunze și de mușcate, de pămînt de grădină.

Ascultă vrăbiile țîrîind prin crengile copacilor, respirația adîncă a uzinei, cu răbufniri metalice, plăcută lui ca și sporovăiala vrăbiilor gălăgioase.

Totuși, e liniște în jur. O liniște care stîrnește amintirile — unele revenind sîcîitoare.

Deslușește, în amintire, niște vorbe de demult, tăioase.

— Măi pirpiriule, or să te mănînce mașinile ! Ne trebuie băieți cu mușchi de fier, să reziste. La forjă, la cazangerie, n-avem nevoie de tine.

Nu s-a dat dus. De altfel, n-avea la ce să se întoarcă acasă, în Săcele.

L-au primit în cele din urmă. Și-a început ucenicia. Alături de muncitori în vîrstă, lucra ore fără număr, în hala cu utilaj rudimentar, înecată în fum.

Uzina, una dintre cele mai vechi din țară, producătoare de utilaj petrolier, datînd de prin 1904, s-a dezvoltat an de an. Dar fără nici o sistematizare. Și în folosul stăpînilor.

Adevărata tinerețe, uzina și-a trăit-o după naționalizare, cînd a fost înzestrată cu mașini dintre cele mai moderne, aproape 350 la număr. Azi, uzina e de nerecunoscut !

Cele mai moderne hale — un șir întreg — se înalță chiar colea lîngă parc.

Cazanele pentru centrale de termoficare, sau instalațiile petroliere și chimice, purtînd marca acestei cunoscute uzine bucureștene, „Vulcan", sînt prețuite nu numai în țară, dar și în străinătate, unde le exportăm .

— Ei, dar cît am mai stat ! spune maistrul, Gheorghe Dobrescu, ridicîndu-se de pe bancă. M-așteaptă Dumitru. Și Gheorghe.

O ia pe aleea principală, pe unde s-a plimbat de atîtea ori, și cu unul și cu celălalt, de le-a arătat locul unde era vechiul atelier în care a făcut el ucenicia. Sau au admirat împreună toate cîte s-au ridicat în ultimul timp.

Se oprește în fața unei uși grele, de metal. O deschide cu putere.

— Uite, cam pe acolo se afla atelierul în care mi-am făcut ucenicia, spune maistrul Dobrescu celor doi fii ai săi, Dumitru și Gheorghe.

— Da, se pare că-i bun. spune, examinînd un aparat ca un televizor, dar cu două ecrane, mai mici, rotunde, pe care se agită niște ace subțiri și negre. Si sub care sclipesc, pline de mister, un bec roșu și altul verde.

E un aparat pentru analize de laborator. L-a făcut feciorul său, Dumitru, împreună cu Pandelescu, coleg de bancă la Școala de maiștri, pe care cei doi o termină în curînd.

Aparatul — un cuptor termic în miniatură — e proiectul lor de diplomă.

Evenimentul nu putea, bineînțeles, să treacă neobservat — celălalt fecior, care îi poartă numele, Gheorghe, muncitor și el tot aici în uzină, a ținut să ia parte la inaugurare. Să asculte cuvîntul spus cu grijă părintească, dar și cu severitate și competență : maistrul Gheorghe Dobrescu, tatăl lor, lucrează de peste patruzeci de ani în uzina înnoită acum, și în care, prin feciorii săi și alături de ei, își trăiește, ca și uzina, adevărata tinerețe.

O tinerețe fără bătrînețe !...

Al. Dinu IFRIM

Luminoasă perspectivă

DIN PROIECTUL DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL IV-LEA AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMAN CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE ÎN PERIOADA 1966—1970.

Valoarea producției globale pe ansamblul industriei va fi în anul 1970 cu circa 65 la sută mai mare decît în 1965, corespunzind unui ritm mediu anual de creștere de 10,5 la sută în prețurile reașezate ale anului 1963. Producția mijloacelor de producție (grupa A) va spori cu circa 70 la sută, iar producția bunurilor de consum (grupa B) cu circa 60 la sută.

★

În anii 1966—1970 se vor instala în centralele electrice grupuri de puteri unitare mari, la nivel tehnic ridicat, cu o putere totală de 4 milioane kW., de 2,2 ori mai mult decît în cei 5 ani anteriori. În 1966 se va da în exploatare hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de pe Argeș, și se vor termina lucrările pentru realizarea cascadei de 12 hidrocentrale de pe rîul Bistrița în aval de Bicaz. În anii 1966—1970 se va executa cea mai mare parte a lucrărilor pentru construcția importantului nod hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, în colaborare cu Republica Socialistă Federativă Iugoslavia.

★

În anul 1970 industria siderurgică va produce circa 4,1 milioane tone fontă, 6,3 milioane tone oțel, 4,4 milioane tone laminate, 800 000 tone țevi. Sporul producției de fontă se va obține prin punerea în funcțiune a trei furnale de mare capacitate, precum și prin creșterea indicilor de utilizare la furnalele existente. Contribuția principală o va aduce Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Galați, ale cărui sectoare de bază vor intra în funcțiune în cursul anilor 1966—1968.

★

Producția globală a industriei chimice va crește de circa 2,3 ori în 1970 față de 1965, cu un ritm mediu anual de circa 18,5 la sută.

★

În anul 1970 în agricultură vor lucra peste 115 mii tractoare fizice, 47 mii combine pentru cereale și un număr mare de alte mașini agricole cu caracteristici și performanțe ridicate. Se va introduce o gamă mai variată de tractoare de puteri și tipuri diferite și de mașini de mare productivitate, care să asigure un grad ridicat de mecanizare a lucrărilor agricole, corespunzător diferitelor culturi și zootehniei.

★

Se prevede ca la sfîrșitul anului 1970 să se ajungă pe întreaga țară la circa 5 milioane bovine, peste 6,5 milioane porci, circa 13 milioane oi, din care aproape 70 la sută cu lînă fină și semifină.

★

În perioada 1966—1970 se vor investi pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului circa 3,5 miliarde lei, din care circa 40 la sută pentru învățămîntul superior, 31 la sută pentru învățămîntul profesional și mediu de specialitate și 29 la sută pentru învățămîntul de cultură generală.

Învățămîntul va da economiei naționale circa 550 000 cadre, din care circa 310 000 muncitori calificați prin școli, circa 130 000 cadre medii de specialitate și circa 110 000 cadre cu pregătire superioară.

★

În următorii cinci ani se vor construi din fondurile statului circa 9 000 000 mp, adică circa 300 000 apartamente, cu circa 25 la sută mai multe decît în perioada 1961—1965.

DIN NOU LA DRUM

...Ștefăniță a făcut rodajul elicopterului și, cînd s-a-ntors, a coborît rîzînd :

— E grozav ! Parcă nici cînd era nou n-a mers așa !...

Am rîs și eu. Ștefăniță n-avea de unde să știe cum era E.G.R.-ul meu cînd abia părăsise hala de montaj, că el nu lucra pe atunci în redacție ! Dar după laudele sale mi-am dat seama că elicopterul mergea acum strună și că, fără nici o teamă, mă puteam încumeta să străbat iarăși lumea. Și cum eram gata echipat, iar secretarul general de redacție tocmai îmi dăduse itinerarul, am decis că cel mai bun lucru ce-l aveam de făcut era să plec deîndată.

Abia sus, în înaltul azuriu al cerului, am simțit din nou că trăiesc ! Formidabilul meu E.G.R.-1 (de fapt i-aș putea spune... E.G.R.-2, pentru că cu noul motor — mult mai puternic ! — cu telescoapele de bord, cu televizorul și aparatele noi de radar, cu „capsula" submarină — cu care pot coborî 160 m în adîncurile oceanului. — elicopterul pare de-acum cu [illegible] de... ce-a fost [illegible]. Nici nu știu, [illegible] la Budapesta. M-am trezit numai că, sub mine, am zărit panorama colorată, sărbătorește împodobită, a Tîrgului Internațional budapestan. Am aterizat, dar n-am oprit motorul. Vizita mi-a fost scurtă și nu am poposit decît la pavilionul nostru. Standurile românești primeau tocmai vizita unui grup de oficialități maghiare și tovarășul Mihai Petri, ministrul comerțului exterior al R.P. Române, îi întîmpina pe oaspeți.

De fapt, aș mai fi putut rămîne ! Graba mare însă, era că la **Cannes** (Franța), urma să aibă loc premierea filmelor prezentate la festivalul care se ținuse aici. Ca să scurtez drumul, am mers tot pe deasupra Alpilor. Pasăre măiastră, E.G.R.-ul meu spinteca tăriile văzduhului cu 300 km la oră. Piscurile alpine, înfruntînd îndrăznețe cerul, se strecurau sub umbra elicopterului și rămîneau sfioase, undeva, în urmă. **Mont Blancul**, care se ițea la orizont, m-a obligat să mă ridic la 5 000 de metri. Cînd am trecut pe deasupra-i, sub mine, prin telescopul de bord, am zărit una din gurile proaspătului tunel care l-a străpuns — San Bernardino — lung de aproape 12 000 m — și am simțit un sentiment de mîndrie. Omul nu numai că s-a ridicat deasupra-i, construindu-și avioane, elicoptere... dar i-a învins și trupul de granit, sfîrtecîndu-l cu un tunel maiestuos !

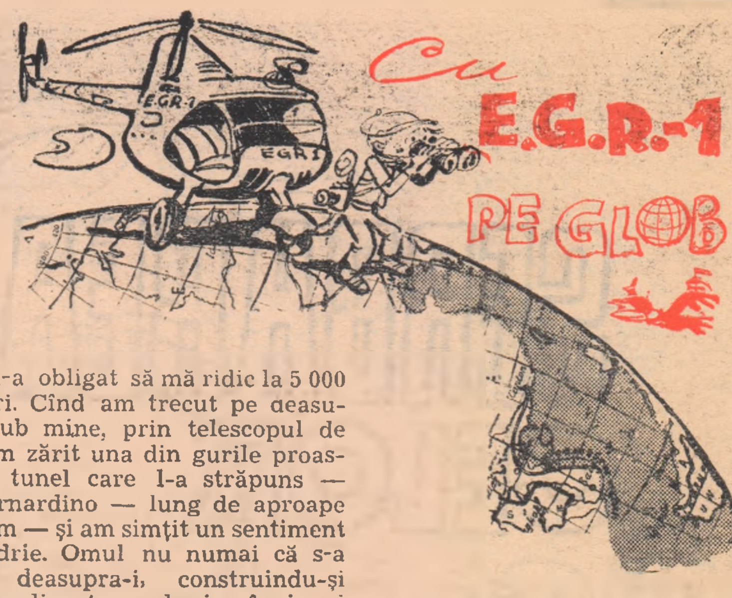
Cannes-ul, cu animația zilelor de festival, m-a primit indiferent ; între atîtea stele de cinema și atîția maeștri ai gazetăriei era și greu să-mi fac simțită prezența. Și, colac peste pupăză, tot am întîrziat : pînă să-mi garez E.G.R.-ul, pînă să ajung la locul decernării — cunoscuta actriță americană **Olivia de Havilland**, președinta juriului Festivalului filmului de la Cannes, anunțase deja premiile ! Totuși, bucuria mea n-a mai cunoscut margini cînd, urechea-mi de gazetar încercat mi-a dat de știre că aproape toți cei adunați acolo — stele de cinema, regizori, ziariști... — vorbeau cu admirație despre marele succes repurtat de filmul românesc al lui Liviu Ciulei : **„Pădurea spînzuraților"**, care a obținut premiul pentru cea mai bună regie. M-am grăbit să-l felicit și eu pe maestrul Ciulei, pe ceilalți membrii ai delegației și apoi am fugit la chioșcurile de ziare ,să cumpăr presa proaspăt sosită. Toate ziarele marcau succesul filmului românesc. **„Un film minunat"**, **„O revelație a Festivalului"**, **„O operă bogată"** etc. — iată numai o parte din aprecierile ziarelor franceze.

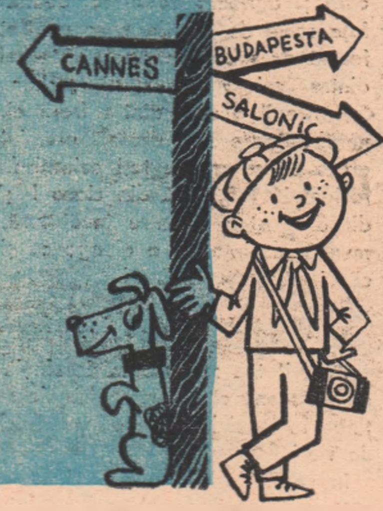
...A doua zi am plecat spre țară. În drum — m-am oprit în Grecia, la **Salonic.** Afișe mari, lipite pe străzile orașului, vesteau sosirea violonistului român Ion Voicu, virtuosul nostru violonist abia întors în țară din turneul — încununat de succese — întreprins în **Finlanda, Danemarca** și **Ungaria.** Am plecat spre Sofia cu credința că și la Salonic, interpretînd cu cunoscuta-i măiestrie „Simfonia spaniolă", Ion Voicu va culege aplauze frenetice.

La **Sofia,** Teatrul nostru de operă și balet prezenta **„Oedip"** și David Ohanesian a cules, la scenă deschisă, nenumărate aplauze...

..Balcanii au rămas undeva în urmă și sub mine curge panglica argintie a bătrînei noastre Dunăre. Giurgiul fumegă și el pentru o clipă din zecile de coșuri ale navelor ancorate în port și, deodată, iată Bucureștiul. Vremea frumoasă mi-a permis o aterizare bună pe terasa „Casei Scînteii" și de acolo, un pas pînă în redacție, unde am relatat tot ce ați citit pînă acum.

GHEORGHIȚA Reporterul

15 ANI DE LA APARIȚIA GAZETEI „PIONIR"

La 10 iunie se împlinesc 15 ani de la apariția primului număr al gazetei „Pionir". Avînd nobila misiune de a contribui la educarea comunistă a pionierilor din patria noastră, gazeta „Pionir" a oglindit, în paginile sale, aspecte din bogata și interesanta activitate a organizației de pionieri, a publicat articole și reportaje menite să dezvolte minunatele calități ce întăresc trăsăturile caracteristice pionierești : dragostea față de patria noastră socialistă, dragostea pentru învățătură, cinstea și perseverența, curajul, respectul față de maturi și față de muncă. În bogata sa activitate, gazeta „Pionir" a vorbit cititorilor săi din școlile cu limba de predare maghiară, despre grija părintească pe care partidul nostru o poartă copiilor și despre spiritul de abnegație și eroism în muncă de care harnicul nostru popor a dat dovadă în lupta pentru construirea și desăvîrșirea construirii socialismului în țara noastră.

Cu ocazia împlinirii a 15 ani de activitate, colectivul redacției „Scînteia pionierului" urează colegilor de la gazeta „Pionir" noi succese în nobila misiune de educare comunistă a cititorilor săi.

„Scînteia pionierului"

UMOR

ÎNTÎMPLĂRI CU MARK TWAIN

Un milionar a invitat o dată la un dineu oficial pe cei care formau așa-zisa „cremă a societății". L-a poftit și pe marele umorist Mark Twain, în speranța că va distra pe distinșii oaspeți. Dar Mark Twain nu s-a grăbit s-o facă. Milionarul era dezamăgit.

— Pare-mi-se, mister Twain — i-a spus el scriitorului — că astăzi nici cel mai mare gogoman din lume n-ar fi în stare să vă facă să zîmbiți.

— Incercați totuși — i-a răspuns politicos Mark Twain.

★

O dată Mark Twain povestea o întîmplare amuzantă. Toți cei de față rîdeau cu hohote. Se afla acolo și un bancher, cu mîinile în buzunare. După ce ascultă cu indiferență povestirea scriitorului, declară cu un ușor dispreț :

— Domnilor, nu este nimic neobișnuit în faptul că un umorist se pricepe să distreze publicul.

— Aveți perfectă dreptate — răspunse Twain. Desigur că în aceasta nu este nimic neobișnuit. Există însă unele lucruri cu adevărat neobișnuite...

— De exemplu ? — întrebă bancherul.

— De exemplu, ca un bancher să-și bage mîna în propriul său buzunar.

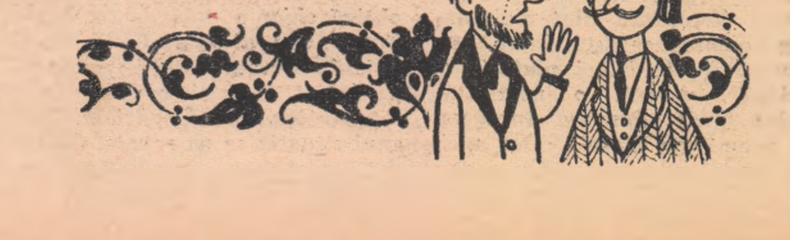
★

Ajungînd într-un mic orășel din Anglia, Mark Twain s-a dus la hotel. Acolo, scriitorul a fost rugat să-și scrie numele în registru. Twain a deschis registrul și a constatat că înaintea lui sosise în hotel un oaspete de seamă care scrisese :

— „Ducele de Butford cu lacheul său".

Sub care Mark Twain a notat :

„Mark Twain cu valiza sa".

SERBAREA CELOR MICI

Instrumentiştii şcolii în timpul spectacolului.

CÎNTEC, JOC ŞI VOIE BUNĂ

Dintr-o dată, zumzetul glasurilor şi forfota se sting şi în difuzoare răsună o voce: „Facem proba tehnică. Unu, doi, trei, patru..."

Unu, doi, trei, patru... prind să bată şi mai ritmic inimile celor peste trei sute de elevi din clasele I—IV aflaţi în această dimineaţă în curtea Şcolii generale de 8 ani nr. 77 din Capitală.

Unu, doi, trei, patru... Se aude cum se apropie clipa mult aşteptată. Deasupra cerul e limpede şi adînc, şi plin de linişte pînă la margini. Aici, jos, pămîntul udat peste noapte de ploaie, respiră numai prospeţime. Cravatele roşii par şi mai aprinse pe albul imaculat al bluzelor. E împrejur multă tinereţe şi lumină, şi multă bucurie în suflete.

Scena începe să freamăte de cîntec, de joc şi voie bună. Poezii şi cîntece închinate partidului şi patriei socialiste, dansuri şi reuşite exerciţii de gimnastică — toate adună şi reflectă ca o oglindă mare bucuria care-i stăpîneşte în aceste clipe. Recitînd poezia „Pămînt iubit", pioniera Prodan Florica îşi deschide larg braţele, cu care ar vrea parcă să cuprindă şi să încălzească frumuseţile şi bogăţiile patriei dragi. Gurău Gheorghe din clasa a II-a (urmează şi şcoala de muzică) face să izvorască din acordeon minunate melodii populare...

RĂSPLATA STRĂDUINŢELOR

Programul artistic s-a terminat. La „catedra" de pe scenă, încărcată cu cărţi şi diplome, au luat loc tovarăşii învăţători. Liniştea e adîncă. Nerăbdare şi emoţie. Care va fi primul, care al doilea, care al treilea?

Lifu Gabriela şi Vieru Mariana — două nume, primele rostite. Pe scenă urcă două fetiţe care abia ajung cu creştetele pînă la înălţimea catedrei. Sînt colege de clasă şi au obţinut amîndouă aceeaşi medie: 9,66. Amîndouă au păşit pentru prima oară pe poarta şcolii în ziua de 15 septembrie anul trecut. Atunci — emoţia începutului; apoi munca, pregătirea conştiincioasă şi perseverentă de-a lungul întregului an; iar acum — marea bucurie: premiul I.

Primul an de şcoală, prima diplomă pe care se grăbesc s-o ducă părinţilor, care le aşteaptă jos, în faţa scenei, cu chipurile luminate de mulţumire şi fericire. Urmează alte nume: Condruţ Marian, Tudor Viorica, Bleznic Costel, Foca Mariana...

Gheran Aneta, o fetiţă cu codiţe negre coboară de pe scenă în braţe cu cîteva cărţi şi diploma deasupra. Se-ndreaptă, cu faţa roşie de emoţie, spre un tînăr în uniformă de subofiţer. Aneta este cel mai mic dintre cei 9 copii ai soţilor Gheran. Subofiţerul e unul dintre fraţii ei. Acum e nerăbdătoare să-i arate premiul I, să-i arate că şi ea, ca toţi ceilalţi fraţi şi surori mai mari, încă din clasa I şi-a dovedit dragostea pentru învăţătură, pentru muncă, dorinţa de a ajunge ca şi ei muncitori, studenţi, ingineri.

ŞCOALĂ DRAGĂ, BUN RĂMAS!

Festivitatea se apropie de sfîrşit. Pe masa de pe scenă cărţile şi diplomele s-au împuţinat. În locul lor s-au adunat buchete mari de flori.

În curte, forfota e şi mai mare. Se discută mult. Mai ales despre felul în care îşi vor petrece vacanţa, după rezultatele frumoase obţinute în anul şcolar încheiat. Mulţi, foarte mulţi elevi vor pleca la munte şi la mare, trimişi de şcoală. Alţii — în tabăra de la Pustnicul. Bleznic Costel, fericit de cadoul pe care i l-au făcut părinţii — o bicicletă — le spune cum va străbate drumurile dimprejurul satului bunicilor, unde va pleca în curînd. Hentea Petre e şi el tare bucuros. În curînd îşi va vedea împlinit un vis: împreună cu fratele dintr-a VII-a şi cu părinţii va merge la Cîmpia Turzii.

Încet, încet, forfota din curtea şcolii se topeşte. Cei mici au încheiat acest an şcolar. Ieşind pe porţile şcolii, mai întorc o dată privirile înapoi: „Bun rămas, şcoală dragă!" După trei luni de vacanţă ne vom reîntoarce la tine, odihniţi, veseli, cu şi mai multă dragoste pentru carte, pentru tine.

C. DIACONU

Pentru un an de muncă sîrguincioasă, iată cel mai frumos dar: premiul I.

ULTIMELE ZILE DE ŞCOALĂ

(urmare din pag. 1)

Pe sală o zăresc pe Rodica. Întreb mirat:

— Ce faci, nu dai teză? Rodica zîmbeşte.

— Am dat.

Fără să ştie şi-a făcut o mustaţă de cerneală. Privită dintr-o parte (urma de cerneală e numai în partea stîngă) seamănă teribil cu un pisoi.

Din clasă ies pe rînd, în vîrful picioarelor, Irina, Liana, Silviu, Aurelia.

Silviu n-are mustăţi, în schimb şi-a făcut pe frunte un benghi de toată frumuseţea şi e fericit „că i-au ieşit problemele".

Gabriela mai are o şansă

În clasa a VI-a A de la Şcoala medie nr. 2 din Constanţa tezele s-au terminat de mult. Orele de recapitulare a materiei sînt frumoase. Vacanţa mare e undeva nu prea departe, ca o corabie cu pînze. Totuşi nimeni nu e destul de vesel. Recreaţiile sînt mai puţin zgomotoase decît în timpul anului. Peste bănci pluteşte o tristeţe uşoară, o nemulţumire surdă. Perşoiu Anca va fi premianta clasei. Dar nici ea nu-i mulţumită. Cinci colegi vor rămîne corigenţi, alţi doi — repetenţi.

Marinescu Gabriela, cînd aude că-i trecută în rîndul corigenţilor, se ridică indignată. Ea nu crede că va rămîne corigentă. E adevărat, n-are medii de trecere la română şi la matematică, dar mai are o şansă. Să mai fie ascultată o dată. Este convinsă că acum, la sfîrşitul anului, profesorii trebuie să fie mai îngăduitori. Sînt datori să fie mai îngăduitori.

Iordache Dorel şi Tudor Mitică, şi Gisberto Elena, şi Horki Horald, şi Perşoiu Anca nu împărtăşesc această convingere. S-ar putea ca Gabriela, sau ceilalţi colegi în situaţia ei, să răspundă bine. Să obţină chiar o notă de trecere. Totuşi, ce n-ai învăţat cum trebuie în timpul anului, rămîne neînvăţat. Pregătirea de-o săptămînă-două, e superficială. La anul situaţia se va repeta. Cele două pietroaie, pregătirea în pripă şi convingerea că profesorii sînt datori să te asculte şi să-ţi dea o notă de trecere, vor atîrna tot mai greu...

Gabriela ascultă ce spun colegii şi întreabă mirată:

— Cum, adică? Să renunţ la şansa de a mai fi o dată ascultată?

Clasa cravatelor roşii

În aceeaşi şcoală, numai un etaj mai jos — clasa a V-a A, mi s-a părut desprinsă dintr-un album cu poze. Începînd cu băncile, învelite în huse albe, şi sfîrşind cu vaza de margarete de pe catedră, totul părea sărbătoresc: hainele, servietele, cărţile frumos învelite (chiar acum la sfîrşitul anului, mai ales acum).

În şcoală, clasa a V-a A este cunoscută mai mult sub denumirea de „Clasa cravatelor roşii". Cei 40 de elevi sînt toţi pionieri, învaţă bine, nu cer să fie ascultaţi în ultima clipă ca să obţină note de trecere.

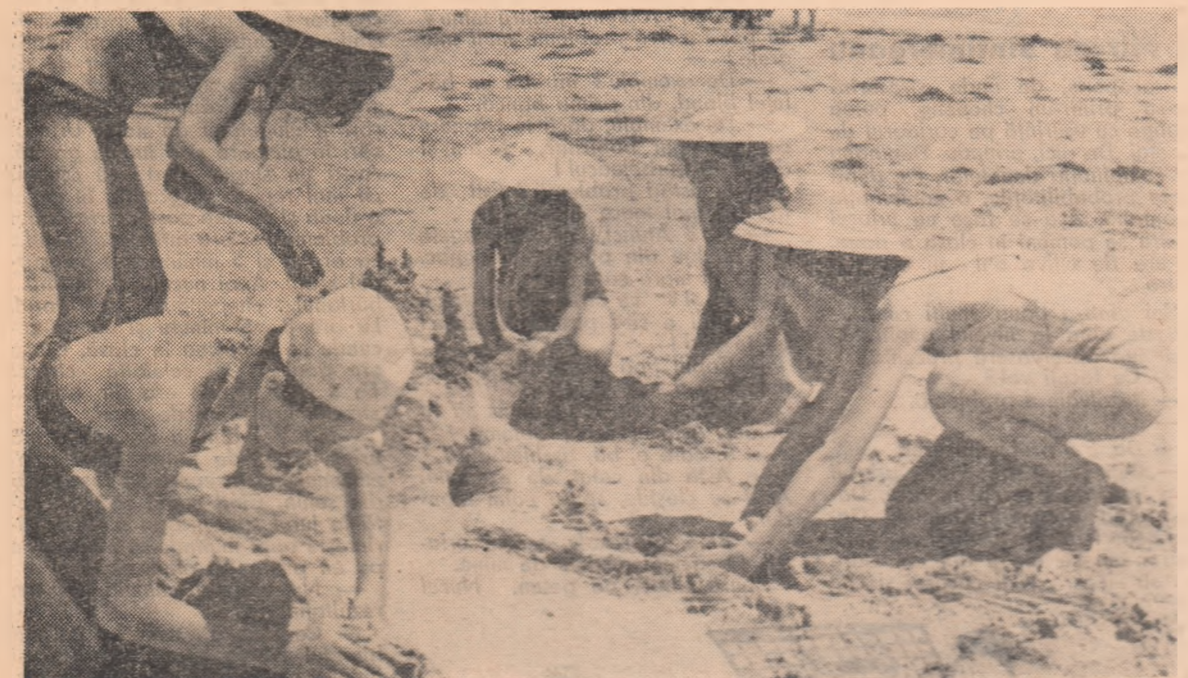
Am deschis caietul intitulat „Oglinda clasei". Sînt trecute aici toate notele. Iată: în teză la matematică, zece pionieri au obţinut nota cea mai mare, 10. Ultimele zile de şcoală, în clasa cravatelor roşii, sînt frumoase. Prin geamurile înalte zăresc portul şi, pînă departe, marea neclintită şi strălucitoare.

După ce ies din şcoală mă îndrept spre ţărm. Păşesc rar şi mă gîndesc la tristeţea şi nemulţumirea celor dintr-a VI-a A.

Vacanţa mare e ca o navă cu pînze. Opreşte în rada fiecărei şcoli, acostează la cheiul fiecărei clase. Pe bordul ei urcă liniştiţi însă numai cei care au învăţat bine.

VINE VACANȚA

Construirea unui castel de nisip este o îndeletnicire îndrăgită a „locuitorilor" taberei de la Năvodari.

CEREMONIALUL PIONIERESC ÎN TABĂRĂ

Deschiderea și închiderea taberelor centrale și locale, precum și începerea și terminarea unei zile de activități în cadrul lor, se desfășoară, după cum se știe, conform unui ceremonial.

În acest an, ceremonialului cunoscut i-au fost aduse unele modificări. Publicăm mai jos întregul ceremonial, așa cum arată în urma simplificărilor.

CEREMONIALUL PENTRU DESCHIDEREA FESTIVĂ A TABEREI

La sunetul goarnei, pionierii se adună în careu, pe detașamente, în ordinea numerelor acestora, fiecare detașament avînd în frunte steagul său. Careul o dată format, președintele unității comandă: „Unitate, pentru aducerea drapelului unității, drepți!". Imediat garda drapelului unității pornește de pe locul ei, stabilit în careu, să aducă drapelul.

În timpul aducerii drapelului unității se bat tobele și se sună din trompete sau se intonează un cîntec despre patrie sau partid. Toți președinții și instructorii schițează salutul pionieresc pînă cînd garda, intrînd în careu prin partea dreaptă și ocolindu-l prin interior, ocupă locul de unde a plecat. Apoi, președintele unității dă comanda: „Unitate, pentru raport, fii gata!", la care președinții detașamentelor vin în pas alergător și se opresc la trei pași în fața lui. Dînd raportul, unul după altul, fiecare președinte de detașament schițează salutul. Primul președinte (înainte de raport), ultimul — (după raport) rostesc: „Salut voios de pionier!" Formula raportului e următoarea: „Tovarășe președinte de unitate, detașamentul nr... cu un efectiv de... pionieri, prezenți..., absenți... este gata pentru deschiderea festivă a taberei".

Președinții detașamentelor rămîn pe loc, iar președintele unității se întoarce spre instructorul superior și, schițînd salutul, rostește: „Salut voios de pionier! Tovarășe instructor superior, unitatea de pionieri din tabăra..., cu un efectiv de... pionieri, prezenți..., absenți... este gata pentru deschiderea festivă a taberei. Salut voios de pionier!" După primirea raportului, instructorul superior dă mîna cu președintele unității, apoi rostește chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!", la care toți pionierii, schițînd salutul, răspund: „Sînt gata întotdeauna!" Apoi președinții detașamentelor se deplasează la locurile lor și dau, fiecare, comanda: „Pe loc repaus!"

După ce anunță scopul adunării, instructorul superior dă cuvîntul delegatului comandamentului de organizare a vacanței de vară, care înmînează președintelui de unitate drapelul tricolor al taberei. Primind de la acesta drapelul tricolor, președintele de unitate se angajează în numele unității să-l păstreze cu cinste. Apoi îl predă gărzii drapelului taberei, după care dă comanda: „Unitate, pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei, drepți!". (Drapelul tricolor al taberei centrale sau regionale nu va mai fi coborît pînă la închiderea festivă a taberei!). În timpul ridicării drapelului, se dă onorul prin sunetul trompetelor, ori intonîndu-se un cîntec despre partid sau patrie. Toți pionierii și instructorii schițează salutul.

După ridicarea drapelului, președintele unității comandă: „Unitate, pe loc repaus!" Instructorul superior dă cuvîntul directorului taberei care face cunoscut programul de activități al taberei. După aceasta, președintele unității comandă: „Unitate, pentru raport, fii gata!", se întoarce spre instructorul superior, căruia, schițînd salutul, îi raportează: „Tovarășe instructor superior, adunarea pentru deschiderea festivă a taberei a luat sfîrșit". Instructorul superior rostește din nou chemarea, la care pionierii răspund, schițînd și salutul.

Președintele unității comandă: „Unitate, pentru ducerea drapelului unității și a steagurilor de detașament, fii gata!" Garda pleacă pe drumul pe care a venit, urmată de steagurile detașamentelor, în timp ce se bat tobele și sună trompetele, ori se intonează un cîntec pionieresc. Președinții și instructorii schițează salutul.

CEREMONIALUL PIONIERESC PENTRU ÎNCHIDEREA FESTIVĂ A TABEREI

Acest ceremonial în partea I se desfășoară similar cu cel de la deschiderea festivă a taberei pînă în momentul în care se trece la coborîrea drapelului tricolor al taberei.

Instructorul superior dă cuvîntul directorului taberei, care face o scurtă analiză a activității desfășurate pe întreaga perioadă a taberei. Apoi iau cuvîntul unul sau doi pionieri care vorbesc despre zilele petrecute în tabără, după care președintele unității dă comanda: „Unitate, pentru coborîrea drapelului tricolor al taberei, drepți!" Pe timpul coborîrii drapelului se procedează la fel ca la urcarea lui. Garda predă drapelul președintelui unității, iar acesta, delegatului comandamentului de organizare a vacanței de vară, după care președintele unității raportează instructorului superior că adunarea pentru închiderea festivă a taberei a luat sfîrșit.

În continuare, ceremonialul e iarăși identic cu cel de la deschiderea festivă a taberei.

CEREMONIALUL ZILNIC DE TABĂRĂ

În taberele centrale și regionale se desfășoară, zilnic, dimineața și seara, ceremonialul pionieresc.

Ceremonialul pentru careul de dimineață se organizează după dejun. De data aceasta nu se mai aduc nici drapelul unității, nici steagurile detașamentelor. Președintele unității sau al detașamentului de serviciu dă comanda: „Unitate, pentru raport, fii gata!" se întoarce spre instructorul de serviciu și, schițînd salutul, prezintă raportul după formula cunoscută. Înainte și după raport rostește „Salut voios de pionier!" După prezentarea raportului, președintele comandă: „Unitate, pe loc repaus!" Instructorul de serviciu anunță programul zilei respective, apoi se trece la înfăptuirea acestuia.

Ceremonialul pentru careul de seară începe cu comanda președintelui unității sau al detașamentului de serviciu: „Unitate pentru raport, fii gata!" după care, schițînd salutul, prezintă raportul instructorului de serviciu, prin care arată că unitatea este gata pentru închiderea activității zilnice de tabără. La fel ca dimineața, și înainte, și după terminarea raportului, rostește salutul, apoi dă comanda pe loc repaus. Instructorul face o succintă analiză a felului cum s-a desfășurat și s-a realizat programul stabilit pentru ziua respectivă, evidențiind, cu acest prilej, detașamentele și pionierii care s-au distins.

Apoi, președintele unității dă comanda: „Unitate, pentru predarea serviciului de zi pe tabără, drepți!" Președintele, instructorul și trompetistul care preiau serviciul, se aliniază în fața celor care-l predau. Președintele care predă serviciul rostește, schițînd salutul: „Tovarășe președinte de detașament, predau serviciul de zi pe tabără!"; iar cel care-l preia îi răspunde, schițînd, de asemenea, salutul: „Tovarășe președinte de detașament, preiau serviciul de zi pe tabără!" După ce-și dau mîna, cei care au predat serviciul se îndreaptă spre detașamentul lor. Ceremonialul se termină cu urarea: „Noapte bună!", rostită de instructorul de pionieri.

CEREMONIALUL PIONIERESC ÎN TABERELE LOCALE (DE CURTE) DIN ȘCOLILE DE 8 ANI

Ceremonialul de deschidere și închidere festivă a taberei locale se desfășoară identic cu ceremonialul de deschidere și închidere festivă din taberele de odihnă centrale și regionale.

Fiecare zi de tabără începe și se încheie cu ceremonialul pionieresc de ridicare și coborîre a drapelului tricolor al taberei. Drapelul unității și steagurile detașamentelor nu se mai aduc.

Garda se așază în careu cu drapelul în fața catargului, apoi președintele unității dă comanda: „Unitate, pentru raport, fii gata!" după care, schițînd salutul, prezintă raportul instructorului superior, folosind formula obișnuită, arătînd că unitatea este gata pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei. Raportul începe și se încheie cu rostirea salutului pionieresc.

După ce instructorul superior dă mîna cu președintele unității, acesta din urmă dă comanda: „Unitate, pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei, drepți!" În timpul ridicării drapelului se intonează un cîntec pionieresc, apoi președintele unității dă pe loc repaus, după care instructorul superior anunță programul zilei respective.

Ceremonialul pentru coborîrea drapelului tricolor al taberei se desfășoară asemănător cu ceremonialul de ridicare a lui. După coborîrea drapelului, instructorul superior poate face o scurtă analiză a desfășurării activității din ziua respectivă.

Jurnalul de tabără

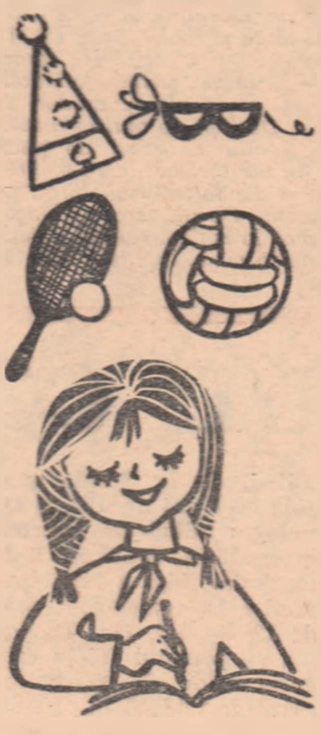
(SAU DESPRE CE TREBUIE SĂ POVESTEȘTI)

Întorci paginile jurnalului de tabără din vara trecută, și deodată parcă auzi chemarea goarnei, răpăitul tobei, auzi șoapta unui cîntec, și, ca într-o oglindă vie, îți apare chipul vacanței.

Iată, una din pagini îți amintește peripețiile unei excursii. Surizi. Totul este atît de sugestiv scris, încît parcă auzi cîntecul, glumele care s-au spus la popasul din poieniță.

Și mai departe, revezi întîlnirea cu pionierii de la cooperativa agricolă vecină și-ți aduci aminte cît de mult te-au impresionat ogoarele nesfîrșite cu holde bogate, construcțiile gospodărești ale cooperativei.

Și așa, una după alta, paginile îți evocă jocurile pline de veselie din tabără, cîntecele din jurul focului, carnavalul, discuțiile... Într-un cuvînt — vacanța pionierească cu tot alaiul ei de bucurii. Încă puțin și din nou ea va fi printre voi. Și în anul acesta, voi, pionierii din activ, trebuie să vă îngrijiți ca evenimentele importante ale vacanței de vară să fie consemnate în jurnalul taberei locale, regionale sau centrale.

Pe prima pagină a jurnalului, așa cum bine știți se scrie chemarea și se desenează insigna pionierilor. Pe aceeași pagină sau pe următoarea se scrie angajamentul solemn al pionierilor. Pe una din pagini, la început, se mai poate scrie numele președinților de unitate și al celor de detașament. 1).

Despre ce trebuie să povestiți în paginile jurnalului de tabără?

În primul rînd, despre acele activități care v-au plăcut mai mult și v-au lăsat impresii puternice. Astfel se poate povesti despre acțiunile în cinstea celui de al IV-lea Congres al P. M. R. și a zilei de 23 August, despre excursii, jocuri de orientare, vizite în întreprinderi, despre întîlniri cu muncitorii fruntași, despre faptele frumoase ale unor pionieri din tabără...

Cum veți povesti despre toate acestea? Neapărat... frumos! Cuvintele au viață, culoare, au putere evocatoare. De aceea să le alegem cu grijă pe cele mai potrivite. O însemnare ca „Azi am făcut o mică drumeție. Au participat 45 de pionieri. A fost frumos" nu spune mare lucru. Dacă însă veți descrie cum a fost pregătită activitatea respectivă, cum au contribuit pionierii la desfășurarea ei, ce ați văzut pe drum — însemnarea va fi cu adevărat evocatoare.

Președintele de unitate se îngrijește de jurnalul de tabără, îl păstrează curat și-l dă pionierilor dornici să facă însemnări.

Jurnalul de tabără face parte din tradiția vacanțelor pionierești. Este o adevărată cronică a lor. De aceea, dragi pionieri, nu cumva, luați de jocuri, să-l uitați și să-i lăsați paginile albe. În toamnă, cînd se pregătesc alegerile pionierești, paginile jurnalului vă vor ajuta pe voi, președinți de unitate și detașament, să raportați despre activitățile din timpul verii. Iar mai tîrziu, cînd anii vor trece și veți crește mari, va fi cu adevărat o mare bucurie să răsfoiți paginile unui astfel de jurnal și să vă amintiți de zilele frumoaselor vacanțe pionierești.

B. CARAGIALE

1) În taberele centrale și regionale, activul pionieresc se schimbă o dată cu fiecare nouă serie de pionieri. Va trebui deci ca, după ultima însemnare privind activitatea unei serii, să lăsați o pagină albă, apoi să scrieți din nou numele membrilor activului... și în continuare însemnările din activitatea noii serii.

Zările albastre ale țării

La Școala generală de 8 ani din comuna Adămuși, regiunea Mureș Autonomă Maghiară, pionierii au pregătit din timp programul de activități pentru vacanță. Acum sînt nerăbdători să-l îndeplinească.

— Ce excursii veți organiza? — o întrebăm pe președinta unității, Suciu Mariana.

— Cea mai frumoasă dintre ele cred că va fi excursia de șase zile. Șase zile vom colinda sub zările albastre ale țării! Să vă arătăm itinerarul. Și, desfăcînd harta țării: Vom porni cu autobuzul pe valea Mureșului — vorbește Mariana — să admirăm frumusețile sale. Ne vom opri la frumoasa stațiune Borsec și apoi vom merge mai departe, spre hidrocentrala de la Bicaz, care a stăvilit volburoasele ape ale Bistriței și, bineînțeles, vom face o plimbare cu vaporașul pe lacul de acumulare. Apoi, din nou la drum... Spre orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, oraș nou pe harta țării, pe care abia așteptăm să-l vedem! Este, desigur, așa cum ni-l închipuim din lecturi: un oraș al tinereții cu construcții noi, luminate noaptea feeric de neon. Aici vom admira combinatul chimic, una din realizările de seamă ale industriei noastre socialiste. După cîte știu, la combinat vom putea vedea cum, datorită automatizării, numai cîțiva muncitori conduc de la un tablou de comandă un proces de producție foarte complicat. Apoi vom vizita termocentrala de la Borzești, localitate în care, bineînțeles, vom vizita și stejarul legat de cunoscuta legendă din copilăria lui Ștefan cel Mare...

Urmăresc mai departe, pe hartă, călătoria pionierilor din Adămuși și parcă văd aievea frumusețea peisajelor patriei, văile bogate, culmile acoperite cu păduri bătrîne pe care le vor admira, construcțiile noi, realizările harnicului nostru popor condus de partid.

În momentul în care scriem aceste rînduri, desigur că Mariana Suciu, Sengheorghi Iuliana, Foferzan Nicolae, Ilcu Onoriu și alți colegi ai ei își pregătesc deja rucsacul și-și verifică încă o dată busola.

Drum bun, dragi prieteni, sub zările albastre ale patriei socialiste!

B. CARAGIU

URIAȘUL

Povestire de **Mircea Sîntimbreanu**

Urca din balcon în balcon ca pe nişte trepte şi îşi lua micul dejun pe terasa blocului turn. Nu mînca mult : un covrig şi cîțiva metri din cablul de la televizoarele locatarilor. Antenele le pigulea doar. Cobora apoi pe scara de incendiu şi, o dată ajuns pe pămînt, îşi vedea de treburile lui obişnuite. Îi plăcea, de pildă, să smulgă copacii proaspăt sădiți şi să-i planteze din nou în gura vreunui canal, cu coroana în jos. Putea fără nici un efort să joace fotbal de unul singur, pe pereții blocului, dar numai cu o minge plină de noroi. Era uriaşul cartierului şi în fiecare dimineață, trezindu-se din somn, oamenii alergau curioşi, la ferestre, să vadă ce nouă idee îi trăsnise prin minte. Uneori vedeau că din blocul lor de zece etaje rămăsese doar parterul. De fapt, era suficient pentru aceasta ca uriaşul să pună într-un anumit fel degetele pe cîteva butoane ale liftului şi etajele de sus rămîneau în aer.

Veneau delegații din toate colțurile oraşului ca să-l vadă, şi oamenii îl arătau de departe cu degetul. Unii dintre ei, care sub impresia basmelor din copilărie, şi-ar fi închipuit pe uriaşi ca pe nişte... uriaşi, ar fi fost, poate, decepționați. Uriaşul nostru nu era de spela lui Gargantua, să zicem. Măsurat nu avea mai mult decît 1,59 m. La cîntar, 45,500 kg (cu cabluri, se vede, nu te poți îngrăşa). Dacă însă treceai cu vederea aceste amănunte, nu puteai să nu rămîi impresionat de puterea lui cu adevărat urieşească. Altminteri cum s-ar putea explica, de pildă, că micul urias — dacă ne putem exprima aşa — era în stare să ciocănească după plac la geamul oricărui apartament, cu fațada spre stradă, şi încă atît de zdravăn că geamul zbura în cioburi ? Cred — şi nu e doar o părere personală — că toată puterea îi sta în degete. Cu cinci degete, eventual chiar de la picioare, putea smulge din pămînt orice pancartă. Îi trebuiau doar trei degete pentru ca o ladă cu gunoi plină, aşteptînd maşina I.C.A.B.-ului, să nu mai poată fi găsită decît în vitrina noului magazin din cartier. Cu două degete de la mîna stîngă, prefăcea urechile a cinci copii în zece gumilastice, iar cu un deget... S-a trezit, într-o bună zi cu... un deget la frunte. Care deget anume, şi în care poziție, n-aş putea-o spune. Poate nici el insuşi. I se întîmpla din cînd în cînd să se trezească în această poziție, dar atît de rar, încît nici chiar el nu era în stare să repete gestul în mod conştient. Destul că în acele clipe, după toate probabilitățile, capul i se rotunjea, şi atunci, lucru aproape de necrezut... mergea la şcoală. În ziua aceea plecă, aşadar, la şcoală. De fapt, se opri în dreptul şcolii, pentru că urcînd pe gard, apoi în bătrînul nuc, care umbrea un sfert din fațadă, sări direct pe copertină. De aici era un singur pas pînă la burlan. Nu făcea decît să întindă mîna. În cîteva clipe fu pe acoperiş, de unde, strecurîndu-se printr-un chepeng, putea ajunge cu uşurință pe coridorul de la etaj. De aici, oriunde. Depindea de combinația degetelor. Fu, după toate probabilitățile, o combinație spontană. Aşa se face că uriaşul nostru se pomeni în clasa a doua. El era de cîțiva ani în clasa a patra...

Cei dintr-a doua, mulți cu bărbia de abia la nivelul pupitrului, nici nu-i observaseră prezența.

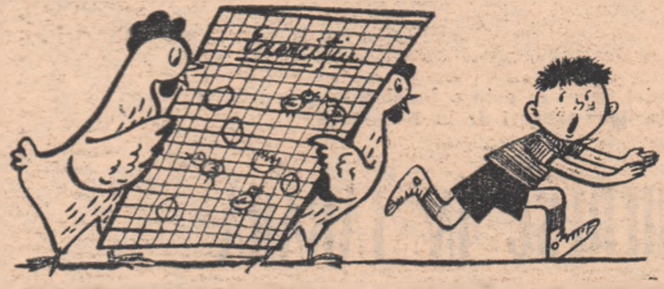
— Ce faceți voi ?

— Rezolvăm o problemă.

— Toți 30 ?

— Da. E o problemă grea.

— Cum adică grea ? zise uriaşul şi o tresărire i se citi în ochi. Dacă-i grea, e pentru mine ! Dați-o-ncoa ! În doi timpi şi trei mişcări n-am ce alege din ea. Care va să zică... „Cîți cocoşei şi cîte

puicuțe au scos două cloşti avînd 20 de ouă fiecare, dacă prima a scos 8 cocoşei, iar a doua cu 5 puicuțe mai mult" ? Păi e simplu, pufni uriaşul. Înmulțiți numărul cloştelor cu cocoşeii...

— Glumeşti, zîmbi un băiețaş.

Uriaşul rămase o clipă încurcat, apoi rîse strîmb.

— Sigur că glumesc... Împărțim puicuțele la cloşti !

Rîse toată clasa. Uriaşul răcni :

— Stați ! N-am terminat !... Pe urmă scădem cloştile din cocoşei şi gata !

Acum copiii rîdeau cu lacrimi.

— Gura, că vă fac jumări ! Îmi trebuie linişte...

Uriaşul se încruntă, închise ochii, o sudoare fină îi brobonise fruntea, iar cînd deschise din nou ochii, pe jumătate, o ciudă teribilă îi scăpăra în privire. Nu putea să rezolve problema. Dar nici să recunoască nu putea. Zise printre dinți, strîngînd caietele în pumni :

— Asta-i problemă pentru mine ? Eu pot rezolva probleme mult mai grele !

— De exemplu ? întrebă un băiețel blond, din prima bancă.

— De exemplu, dacă te trăsnesc cu un singur bobîrnac, te-am şi dat de-a berbeleacul !

— Şi asta-i problemă ? Eşti de trei ori mai mare ca mine !

— Da ? Atunci... cu trei degete pot smulge din pămînt un copac. El e mai mare ca mine !

— Ei şi ? se strîmbă băiețelul. Mai greu e să-l plantezi ! Atunci să te văd !

— Copiii țipă după mamele lor numai cînd mă văd !

— Pentru asta e de-ajuns să fii bătăuş. Asta nu e o problemă.

— Şi care e, bă, aschimodie ?

— Asta din caiet, de exemplu. Asta cu cloştile, spuse calm blondul.

— Bine. O rezolv, scrîşni uriaşul. O să mai auzi tu de mine.

Zbură direct pe geam. Nucul gemu sub apăsarea lui şi îl zvîrli direct pe gardul şcolii. De aici...

Ei bine, de aici i se pierdu urma. Era văzut din cînd în cînd pe la marginea cartierului dînd tîrcoale cuibarelor cu cloşti. Uneori putea fi văzut stînd pe vine lîngă un coteț. Încerca să numere ouăle de sub vreo cloşcă. Era zgîriat şi ciupit... După vreo două săptămîni, găsi o cloşcă ce clocea fix 20 de ouă. Îi mai trebuia una. O căută din zori pînă seara. O descoperi, în sfîrşit, la marginea unei comune. Atunci se puse pe pîndă aşteptînd să scoată puii. Ieşiră în aceeaşi zi, dar uriaşul nu izbutea de loc să afle care era cocoşel şi care puicuță. Semănau, erau la fel. Trecură cîteva săptămîni de aşteptare şi alte ciupituri. În s.]rşit, cocoşeilor le crescu o creastă cît măciulia de chibrit. În aceeaşi noapte, îi numără. Adormi frînt de oboseală cu capul pe cuibar. Se trezi în zori strănutînd. Cîțiva puişori îl ciuguleau de nas... Uriaşul sări în picioare şi o luă la goană. Avea un singur gînd : să ajungă cît mai repede la şcoală, în clasa a doua şi să dea puştilor rezultatul problemei. Şi aşa întîrziase destul... La ora 8 şi 5 minute era pe gardul şcolii. Apoi nucul... copertina... burlanul... chepengul... coridorul. La ora 8... 5 minute şi 30 de secunde se năpustea în clasă. Clasa era goală ! Şi celelalte clase ! La 8 şi 6 minute era din nou în stradă. Era plină de copii.

—Ei ! Voi dintr-a douaaa ! țipa uriaşul, atît de puternic că frunzele nucului începură să foşnească din senin. Cînd copiii făcură roată în jurul său, uriaşul îi privi părinteşte apoi mutîndu-se mîndru de pe un picior pe altul, zise :

— Nu vă mai chinuiți, că am rezultatul...

— Ce rezultat, nene ? întreba blondul căruia soarele verii îi şi jupuise un rînd de piele de pe nas.

— De la problema cu cloştile... Cu cocoşeii... cu puicuțele...

— A, se dumiri băiețaşul. Am rezolvat-o atunci. În cinci minute...

— Cum în cinci minute ? ! Clipi năuc din ochi uriaşul. Nu se poate ! Imposibil ! Păi, trebuie trei săptămîni numai pînă se clocesc ouăle...

— Da, dar noi nu sîntem cloşti, spuse blondul, cojindu-şi o pieliță de pe nas, şi îi întoarse spatele.

Roata copiilor se sparse şi ea.

Cît despre uriaşul nostru poate doar pomii, antenele şi cloştile din cartier să nu fi aflat că nu e decît un mic... găinar. Eu, de pildă, am aflat-o de la un copil de 3 a[illegible] şi 2 luni.

CÎNTECUL COPILĂRIEI

Aş vrea să aştern pe hîrtie sumedenie de sentimente pe care le încearcă vizitatorul încă de la primii paşi făcuți în sălile **„Expoziției naționale de desene ale copiilor şi tineretului şcolar"** inaugurată la 1 iunie în Parcul Herăstrău din Bucureşti. Sînt aci sute de tablouri în creion, acuarelă, ulei... — opera a sute de copii şi tineri între 3 şi... 17 ani. Chiar de la intrare te întîmpină desenele celor mai mici, piticii-artişti. Iată desenul colorat al **Cameliei Girardi,** de 5 ani, de la Grădinița nr. 4 din Rm. Vîlcea, intitulat „De ziua noastră". Două blocuri vesel colorate, cîțiva copii, pe biciclete, voioşi. Asta-i viața Cameliei — o zi voioasă, presărată cu cîntece, jocuri şi bucurii — urmată de o altă zi voioasă. Asta-i viața ei şi aşa a şi desenat-o. Un roi vesel de copii a desenat şi **Lupaş Daniela** — „Jocurile noastre" — de la Grădinița 79 din Bucureşti, iar **Mihalache Andrei,** de 7 ani, de la Şcoala medie 24 din Bucureşti, şi-a desenat cele observate în jur cu ochii săi de copil, într-o suită de desene : „Peisaj", „Peisaj de munte", „Peisaj cu tren"... suită care i-a adus o bucurie binemeritată — premiul III.

Dintre ciorchinii de fețe zîmbitoare, luminate de cravatele roşii de la gît, se desprind alți doi premianți, pionierii **Ligi Gabriel Mihai,** de la Şcoala generală de 8 ani nr. 152, şi **Davidoglu Mihai,** de la Şcoala generală de 8 ani nr. 5 din Capitală. Ligi a luat premiul I la categoria celor de 12—14 ani, iar Davidoglu — premiul III la categoria celor de 8—11 ani. Privesc tabloul în ulei al lui Ligi : un bunic şi nepoțelul său se odihnesc pe o bancă, în parc. Şi micul artist a reuşit să redea în tabloul său atîta linişte şi pace în odihna celor doi, atîta farmec în ochii calzi ai bunicului, încît privind tabloul, parcă te afli aevea pe banca celor doi. Inițial, Ligi îşi intitulase tabloul „Un pic de odihnă", ceea ce cred că era mai inspirat...

Davidoglu, prin „Autoportretul" şi „Din bogăția folclorului nostru" se dovedeşte şi el un artist inspirat, cu o paletă bogat colorată, cu un ochi de fin observator, capabil să traducă în linii şi culori nu numai complicatul motiv folcloric, dar şi propriul său chip, sugestiv încadrat de flori.

Sînt încă multe desene şi tablouri care vestesc, prin farmecul lor, talente în devenire, copii cu un bogat simț al coloritului. Aş pomeni aci „Vaza cu flori" a lui **Constantinescu Cristian** de la Şcoala generală 119 din Bucureşti, o adevărată simfonie de culori, sau acuarela lui **Florian Andrei** — „Horă" — de la Şcoala 112.

Surorile **S o v a r e l** din Giurgiu — **Florina,** de 6 ani, şi **Mariana,** de 12 ani — au, amîndouă, atracție spre portret. „Autoportretul" Florinei şi „Tanța", „Bunica" şi „Gela" au o expresivitate care reține atenția vizitatorilor, la fel ca şi „Autoportretul" Marianei. Înclinați spre studiul omului, în genere, se dovedesc şi **Nicula Vanda,** din Bacău („Prietena mea studiind"), **Scărlătescu Valentin,** din Bucureşti („Portret"), **Haşiganu Cristina,** Bucureşti („Mama mea") şi alții. Aş mai remarca din sutele de tablouri ale expoziției, **„Barajul de la Firiza"** (Koloric Zoltan, Baia Mare), **„Satul în care m-am născut"** (Dobrescu Viorel, Bucureşti) **„La schi"** (desen în creion, Miftode, Nicolae, Giurgiu), **„La pescuit"** (Constantin Sanda, Tulcea) şi scenele inspirate din basme : **„Pintea haiducul"** (E. Ionescu) şi **„Prîslea cel voinic"** (D. Sobel).

Părăseşti expoziția cu sentimentul că ai vizitat o lume a copilăriei fericite şi de fapt toate aceste tablouri — sute şi sute — nu-s altceva decît notele calde ale unui vesel cîntec al copilăriei de pe meleagurile patriei noastre.

Ştefan ZAIDES

„Peisaj" de Ligi Gabriel Mihai.

Trei dintre premianți : Ligi, Davidoglu şi Mihalache în expoziție.

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA : **Bucureşti Piața „Scînteii", tele fon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"**

40631